

DOMOVINA

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Knafljova ulica 5

Uredništvo „Domovine“, Knafljova ulica 5/II., telefon 3122 do 3126

Izhaja vsak četrtek

Naročnina za tuzemstvo: četrtletno 9 Din, polletno 18 Din, celoletno 36 Din; za inozemstvo razen Amerike: četrtletno 12 Din, polletno 24 Din, celoletno 48 Din, Amerika letno 1 dolar. — Račun poštne hranilnice, podružnice v Ljubljani, št. 10.7112

Stiske naših izseljencev in vprašanje povratka

Mnogo naših ljudi živi daleč od domovine v tujem svetu. Huda je ob tej krizi njihova usoda. Kruha je v tujini vedno manj in bede vedno več. Zato se je izseljevanje lani skoro popolno ustavilo. Zedinjenim državam dela preglavico čez pet milijonov brezposelnih in pustijo te države preko mej le povratnike, ki so bili na posetu v domovini, žene in otroke naših rojakov, ki so si pridobili ameriško državljanstvo, in one, ki so se rodili v Ameriki. Že tako malo izseljensko kvoto je porabilo lani le malo naših ljudi, ker mora vsak izseljenec dokazati, da je preskrbljen za življenje v Ameriki. V Kanado se smejo izseljevati že več kakor leto dni samo povratniki in žene in otroci naših že tam živelih državljanov, če jim to dovolji kanadska vlada. Tudi izseljevanje v Argentino, Brazilijo in Avstralijo se je zaradi hude tamosnje gospodarske krize skoro ustavilo. V Nemčiji je stanje prav tako skrajno neugodno, saj je že danes samo na Westfalskem preko 1500 naših ljudi brez posla.

Povsod napreduje brezposelnost, a plače tistih, ki še delajo, se nižajo. Tako kopnijo našim izseljencem s težavami prigarani zneski in prihaja dan za dnem več naših ljudi v pomanjkanje in stradanje. Zato se vrača vedno več izseljencev v domovino.

Dve sta vrsti povratnikov. Nekaj se jih vrne takih, ki so si po dolgih letih z marljivim delom priborili nekaj denarja in se vračajo danes domov, da ostanejo stalno v domovini. Vsi drugi povratniki, ki jih je vedno več, pa so taki, ki jih tujina s silo meče preko mej in se vračajo obubožani na stroške naše države v rodne občine. Ti povratniki so vsega usmiljenja vredni. Izselili so se v upanju, da bodo našli v tujini boljši kos kruha, kakor jim ga je mogla dati domovina, vračajo se pa raztrgani, lačni in v negotovosti, kdo jim bo dal kruha v domovini.

Vsi vemo, da tudi v domovini zapirajo številne tvornice sredi zime obrate in odpuščejo delavce. Naši kmetje so obubožali in si po večini ne morejo več privoščiti hlapev, dekel ali drugih delovnih sil. Kje naj najdejo vsi povratniki dela in kruha?

Kaj bo z našimi brezposelnimi izseljenci, ki prejema v Nemčiji že nad eno leto podporo za brezposelne, ako jih pošlejo nemška oblastva domov? Odposlani bodo v pristojne občine, kjer pa jim ne bodo mogli dati dela. Sicer imamo v naši državi dovolj zemlje za kolonizacijo, toda zopet ni sredstev, da se postavijo ti kolonisti na lastne noge in pričnejo kmetovati v tej hudi stiski. Mimo tega se priseljuje že vsa leta dan za dnem mnogo naših ljudi iz Julijske Krajine.

Prav rada bi dala domovina vsem svojim otrokom dovolj dela in kruha, če ne bi bila spričo svetovne krize tudi sama hudo prizadeta. Da se nekaj ukrene v tem pogledu, se vršijo stalna posvetovanja naših pristojnih oblastev, tako naj se uredi to pereče vprašanje. Pred dnevi je bil v Ljubljani poseben sestanek pristojnih činiteljev, ki se je bavil s tem vprašanjem. Do

končne rešitve pa zadeva še ni dozorela, kar je prav umevno pri sedanjem položaju. Storiti je pa treba vse, kolikor je v danih okoliščinah mogoče, da rešimo desetisoče naših rojakov pred bedo. Morda bi bilo s tem v zvezi misliti na omejitve uvoza, da bi bile naše tvornice bolj zaposlene. Za kolonizacijo bi se mogoče tudi dobilo potrebno posojilo. Naša država je po narodi bogata in pridela spričo svojega kmetijskega značaja dovolj živeža, zato se bo pač mogel najti

kolikor toliko zadovoljiv način, da bodo povratniki začasno, dokler kriza ne popusti, zavarovani pred najhujšim. Storiti je treba tudi vse, da bo tujina sama podpirala vsaj vse one naše rojake, ki so se v tujini izčrpali in ji dali svoje zadnje sile. Za one povratnike, ki imajo doma še starše na kmetijah, je to vprašanje za silo rešeno. K sreči tudi večina podjetij v tujini pridržuje v službi predvsem take delavce, ki imajo rodbine in se nimajo kam obrniti.

Ker se kriza poostruje, je nedvomno pričakovati še močnejšega vračanja izseljencev in se zaradi tega vprašanje preživljanja povratnikov ne sme pustiti v vidika.

Nepopoljšljivi grešniki

Če pregledujemo, kako ravnajo naši kmetovalci z domačimi gnojili in še posebej z gnojnico, moramo priti do prepričanja, da so med njimi še zmeraj trdovratni starokopitneži, ker se drže starih in slabih navad. Koliko se je že pisalo in poučevalo o dragocenosti gnojnice in o potrebi gnojničnih jam in dobrih gnojišč, pa smo s prav malimi izjemami še zmeraj tam, kjer smo bili pred deset- in desetletji. Niti dobri zgledi ne pomagajo dosti. Izgleda, da je stara navada zares železna srajca tudi v tem primeru. Česar se Janezek ni učil, tudi Janez ne zna.

V zadnjem času se je zavzela kakor prejšnja oblastva tudi banska uprava za to vprašanje in je začela s podporami za nakup potrebnega cementa podpirati napravo betoniranih gnojničnih jam in gnojišč, ker je prepričana, da je treba posepeševati kmetijski napredek predvsem s pravilno izrabo domačih gnojil, ki je pri nas še povsod pomanjkljiva. Toda tudi sedanja nad vse važna in potrebna akcija zadeva ob nepričakovane ovire, ki kažejo, da tudi najboljše naprave ne dosežajo svojega namena, če se kmetovalec sam ne zgane in če ne uporablja nabrane gnojnice.

Dogajajo se namreč primeri, da puščajo gnojnice v jamah, ko so jame že do vrha polne in se gnojnica odteka iz betoniranih jam kakor prej, ko ni bilo jame, in se izgublja v sosedna tla. To se bo zdelo enemu in drugemu nemogoče, in vendar je tako. Taki obžalovanja vredni primeri pa

kažejo, da nismo od mladih nog naprej prav nič vajeni ravnanja z gnojnicami in da še sedaj nimamo pravega smisla za njeno uporabo, da si na vsak korak lahko prepričamo, kako blagodejno vpliva na vso rast in kako potrebna je za naše travnike in druga zemljišča. Po bogatih živinorejskih deželah sloni ves uspeh ondotnih travnikov na redni rabi gnojnice. Pri nas, ki smo potrebni izdatnejše krme, pa pustimo in mirno gledamo, kako se odteka v bližnja tla. Gorenjci s svojo številnejšo živinorejo so v tem pogledu bolj skrbni, najslabše razmere pa najdemo po Dolenjskem, zlasti po vinskih krajih, kjer so intenzivnega gnojenja še bolj potrebni kakor Gorenjci. Kje je tu vzrok?

Najbrž v tem, ker temu delu nismo vajeni iz mladih nog, drugače si je težko tolmačiti ta pojav. Po raznih naših krajih niso vajeni gnojenja z gnojnicami in se bo treba temu delu šele privaditi. Manjkajo ljudem tudi gnojnične lajste, pumpe in razpršilniki. Vse to je treba šele preskrbeti, da bo stvar uestreženo. Vsaka vas bi morala imeti vsaj eno gnojnično lajsto s potrebno pripravo.

Gnojnica je pravi blagoslov za povzdigo našega travništva in s tem tudi naše živinoreje. Zato bi jo morali splošno nabirati in porabljati. Čas je, da opustimo ta stari greh in da se z vso skrbnostjo poprimemo tudi gnojenja z gnojnicami.

Gospodarske in delovne razmere v Franciji

Sierentz, januarja.

Precej mesecev je že minilo, odkar ni bilo od nas glasu. Ker so skrčili v državni industriji obrat, smo šli v juliju iz Wittelsheima za kruhom po Franciji. Tri mesece smo se pehali za delom, ali hudo je danes za zaslužek. V tovarnah ne sprejemajo tujcev, pri javnih delih je pa omejeno delo zbog zime. Dočim so bile lani cene življenjskim potrebščinam še visoke, so letos cenejšje ali dela ni. Kdor dobi sedaj delo, ima res veliko srečo.

Tukaj v Sierentzu smo nekaj tednov delali pri gradnji ene največjih električnih central v Evropi. Zaposlenih je bilo 13.000 ljudi pet let. Sedaj gre delo h kraju in ljudje se v trumah pršijo na vse strani, ker noben tujec nima upanja, da bi dobil kje v bližini delo. V zadnjih štirinajstih dneh je

odšlo preko 1000 naših tovarišev v Jugoslavijo. Nekaj stotin jih je še tukaj, toda tudi oni se odpravljajo proti domu. Le malo nas bo ostalo tukaj, da počakamo pomladi, če bomo mogli kje dobiti delo, to se pravi, če nam izstavijo nove karte za kmetijstvo. Novi zakon namreč določa, da noben tujec ne dobi več nove industrijske karte, nego le kmetijsko, če bo imel kako delo pri kmetu.

Tako morej ostati v Franciji tisti, ki imajo denar, da lahko vzamejo zemljo v najem ali pa se poprimejo kakega drugega posla, tako trgovine, gostilne ali kaj podobnega, samo delavci ne more ostati tu, ker določa zakon delavska mesta v industriji le za domače delavce prav kakor v Švici. V Franciji lahko ostanejo nadalje tudi vsi politični begunci, kakršnih je sitno mnogo, in vsi oni,

ki so poročeni s Francozinjami ali sploh živijo v skupnem gospodinjstvu z njimi. Država namreč priznava tudi otroke iz divjega zakona za enakovredne z zakonskimi.

Lani je bil uveden tudi v vseh novopridobljenih pokrajinah zakon za zaščito nezakonskih otrok, ki obstoji v Franciji že več let. Na podlagi tega zakona ni noben nezakonski oče prisiljen plačevati za svojega otroka, temveč mora skrbeti zanj mati, ta pa dobi podporo od države in od občine, od vsake po pet frankov na dan. Če pa otrok nima matere, pride v državno odgojevališče.

Število brezposelnih je v Franciji v zadnjem letu naraslo baje za cel milijon na tri milijone. V vsaki vasi je mnogo domačinov brez dela in po večini tudi brez sredstev. Občine imajo povsod tukaj mnogo zemlje in gozdov, zato zaposlujejo v teh hudih časih brezposelnike, da čistijo gozdove, popravljajo ceste in tolčejo kamenje za ceste. Državnih podpor za brezposelne v Franciji ni. Samo občine dajejo svojim občanom podporo. V mestih dobivajo delavci z družinami po 18 frankov, na deželi pa po 12 frankov na dan. Samcem dajejo po 8 frankov ali pa delo v občinskih gozdovih. Za tučce se nihče ne briga in jih vedno bolj po strani gledajo, ker odjedajo domačinom kruh. Novi priselenci iz Jugoslavije bi ne imeli nikakšnega upanja, da bi sploh mogli dobiti kakršnokoli delo.

Tudi v Franciji so cene kmetijskim prideikom silno padle. Dočim je stal lani stari stot (50 kg) krompirja pri kmetu 20 frankov, stane letos 15 frankov. Jabolka so bila lani po 50 do 100 frankov, letos pa so po 15 frankov stari stot. Sedaj se lahko dobi lepa jabolka po 1 frank za kg. Samo jabolka so draga, 13 frankov deca, to pa zato, ker je Francija zahranila uvoz. Meso je padlo v ceni od 5 na 3 in pol franka za funt. Da se ni še bolj pocenilo, so zaprli meje za uvoz tujeva mesa. Zadnji dve leti smo dobivali v mestno klavnico v Mulhousu po več vagonov jugoslovenskih svinj. Sedaj se je pa to nehalo. Vendar pa v Franciji še vedno tihotapijo mesarji iz Nemčije po Renu svinje iz Jugoslavije, Rumunije, Madžarske in Poljske. Vina je pridelala Francija letos 52 milijonov hektolitrov in ga je kakor vode. Doma se ga pije 35 milijonov hektolitrov kljub vsej krizi. Po 2 in pol franka za liter se toči že prav dobra kapljica no gostilnah.

Tudi oblačilne potrebščine, obleka in čevlji, so se pocenili delno za polovico. Praznična obleka se dobi za 100 frankov, čevlji za 50 frankov.

Prav mnogo tekstilnih tovarn je ustavilo svoje obrate, ker nimajo naročil. Zeleza ne, premogovniki in rudokopi stalno omejujejo delo, le rudniki kalija so začeli na zimo s polnim obratom, ker je sezona za kalij na pomlad, poleti bo pa spet slabo za delo v teh rudnikih. Francoska vlada je začela minilo pomlad graditi od Luksemburga do Švice utrdbе, ki se bodo gradile več let. Tam dela mnogo tisočev naših ljudi, a sedaj ne sprejemajo nikakih tujecev več, ker je domačih ljudi več kakor dovolj. Vsakdo, ki je tam zaposlen, mora imeti od vojaškega oblastva legitimacijo z odtisi prstov.

Nekoč sem čital, da je sporazum s francosko vlado dosežen in da bodo tudi naši delavci dobivali v Franciji podporo za brezposelne. Dosedaj pa še nisem slišal, da bi jo kak tujec dobil. Še nikdar ni bilo toliko beraštva kakor letos in seveda tudi tatvin. Kaj bo počela siromašna Lika, ko bo dobila sedaj toliko svojih sinov domov, ki so bili dolga leta v Franciji? Vsak dan gredo cele karavane tujecev po ulicah, na vsakem kolo dvoru se vidi polno ljudi z družinami na potu v domovino. Tudi Slovencev se bo po novem letu vrnilo več tisočev. Srečen je tisti, ki ima potreben denar, mnogi so pa sploh brez vseh sredstev, da si ne morejo dati niti potnih listov podpisati, da bi šli peš domov. Tako sem vami malo opisal ne baš ugodne razmere, v katerih živimo v Franciji.

R. H.

Politični pregled

Narodna skupščina je

sklicana k rednemu zasedanju za 15. t. m.

Na prvi seji rednega zasedanja se bo narodna skupščina konstituirala in bo izvolila predsednika, dva podpredsednika štiri tajnike in skupščinske odbore. Do takrat se bo konstituiral že tudi senat, tako da se bo najbrže že 18. t. m. vršila svečana otvoritev zasedanja narodnega predstavništva s prestolnim govorom.

Zadnji čas je ves svet vznemirila

izjava nemškega ministrskega predsednika Brüninga, da bo Nemčija na prihodnji reparacijski konferenci v Lau. anni zahtevala popolno črtanje reparacij,

češ, da ne more zdaj in ne bo mogla v bodoče nadaljevati plačil na račun vojne odškodnine.

Vse prizadete države so zavzele proti nemški zahtevi odločno stališče. Tudi mi se ne moremo odpovedati reparacijam. Pripravljeni smo na žrtve, ki so potrebne za pomirjenje in gospodarsko obnovo Evrope, toda te žrtve je treba sorazmerno razdeliti. Zato morajo tudi Nemci, katerih zemlja ni poznala strahovitega vojnega razdejanja, prevzeti nase svoj del žrtev, in to žrtev za obnovo krajev, ki jih je med vojno razdejala baš nemška vojska.

V zvezi z vprašanjem nemške vojne odškodnine in konference v Lausanni

je odstopila francoska vlada.

S tem naj bi se omogočila nova vlada vseh strank, češ, da je to spričo važne reparacijske konference potrebno. Novo vlado bo izkušal sestaviti dosedanji ministrski predsednik Laval.

GOSPODARSTVO

Kmetijski pouk

KATERA LUCERNA JE NAJBOLJŠA.

Lucerna je rastlina bolj zmerne in milega podnebja. Po vinskih krajih in kjer nam koruza dobro uspeva in zori, se lucerna najbolj počuti. Sejejo jo pa tudi še po krajih, kjer nam zimska pšenica dobro uspeva in nam zimski ječmen obrodi.

Njeno seme pridelujejo danes po raznih deželah, ki ji dajejo svoja imena. Naši kmetovalci ji pravijo tudi «nemška» detelja v razliko od domače detelje. Najbrž smo jo dobili najprej iz Nemčije, kjer se danes prideluje v večjem obsegu, posebno v zgornjem delu Bavarske, v provincah, ki so znane z imenom «Franken». Ta lucerna je danes na svetovnem trgu znana kot frankovska lucerna. Njeno seme je jako cenjeno in zato tudi dražje. Pri nas delamo z njo prve primerjalne poizkuse. Državna preizkusna in kontrolna postaja v Ljubljani jih dela, toda še niso zaključeni. Nemška semenska trgovina jo jako hvali in postavlja na prvo mesto.

Pri nas je bila doslej kot prvovrstna lucerna močno znana francoska lucerna ali tudi provanška lucerna, ki jo pridelujejo po francoskih pokrajinah ali provincah. Danes je pa njen sloves popustil, najbrž zaradi tega ker se pod tem imenom prodaja tudi lucerna, ki jo pridelujejo Fran-

Soteščan:

Križ na robu gozda

Povest iz minilega stoletja.

«A, Polde se je oglasil!» je vzkliknil, ko je pretrgal ovitek. Zaslutil je važno novico.

Razgrnil je listič in čital: «Dragi prijatelj! Naročil si mi, naj ti pišem kaj posebnega iz domačega kraja. Dolgo smo popravljali starino, kar nam je provzročilo dokaj sitnosti in dela. Prav iz te starine se je izlegla novica: Lesjakova Minka, tvoja nekdanja izvoljenka, se bo omožila. Vnel se je star panj — to se pravi: skupuh Bučar jo bo vzela za ženo. Ali bi g. po grabljah! Priložil bi mu še katero na pisker, da ne bo šepal. Da se drzne kaj takega, ta pokveka! Pa koliko časa se že plete ta poročni venec! Več osebno, ako prideš na ženitovanje. Te pozdravlja tvoj prijatelj Polde.»

Vinko je skrtnil z zobmi in obledel po vsem obrazu. Več ga ni mikalo na veselico. Sedel je ter se naslonil na mizo. V prsih ga je dušilo. Sreč mu je utripalo v žalosti in srdu.

Tako je bika razkrita prva tajnost — vasovalec pod Lesjakovim oknom. Starec s šestim križem na hrbtu se je pomešal med ponočnjake! Zato je sramotno pobegnul.

«Minka, Minka! Kaj te je premotilo?» Vse njegove misli so obsojale zaslepljeno mladenko. Kakor da jo vidi, jo je ošteval: «Sram te bodil! Vsak

pameten človek poreče, da si znorela. Daleč si se izpozabila!»

Brž pa se mu je zasmilila ter jo je pričel milovati: «Revica, ker nikogar ne poslušaj in drviš v pogubo. Strašna je krivda tvojega očeta, ki bi se rad nažrl skupuhovega denarja.»

Ponovno je prečital prijateljevo pismo. Pretehtal je vrstico za vrstico v skrbi, da je morda kaj napačno razumel. Skromno pisanje pa mu je zopet potrdilo bridko resnico: mladost neizkušene mladenke bo zadušilo trnje v senci požrešnega skopuha. Ovenela bo kakor cvetka med osatom.

Ali naj jo prepusti usodi? Prav za prav ne zasluži drugega kakor bodočnost, polno ran in trpljenja. Zakaj ga je vrgla iz srca kakor grešno misel? Tudi v njej se že šopiri plevel pohlepčnosti po denarju. Jabolko ne pade daleč od drevesa.

In vendar ne sme molčati. Ne more, ker vrtni hudo s hudim ni plemenito. Še enkrat bo stopil prednjo kot bivši prijatelj. Odprl ji bo oči k spoznanju. V temno skopuhovega bogastva jo bo povedel.

Rekel ji bo odkrito in ljubeznivo: «Minka, varuj se! Skopuhova vest ni čista! Njegovo imetje ni pošteno pridobljeno...»

Opozoril jo bo na skrivnostni krik iz temine in namignil na temno ozadje. Seznaniti jo hoče z vsem: kako je našel denarnico in zasačil skopuha ob križu na robu gozda. Povedal ji bo čisto res-

nico brez izmišljene primesi. Sama naj potem presodi.

Nekaj ga je svarilo, naj bo previden, da ga Bučar ne toži zaradi obrekovanja. Begalo ga je pomanjkanje dokazov. Toda, ako pride zadeva pred sodišče, bo govorila denarnica, katero je nasilnik hotel preplačati. To ga bo pokopalo. Sodišče naj uvede strogo preiskavo.

Segel je v žep po denarnico, katero je vzel s seboj, ko je šel od doma. Sedel je ob oknu, skozi katero je sijala močna svetloba. Na rjavem usnju sta se svetili zlati črki — začetnici neznanega imena. Vinko ju je pazno motril in sklepal maščevanje.

Pri sosednji mizi je sedela mlada gospa, ki ga je neprestano opazovala: «Anton! Moj dragi Anton!» je kriknila, čim je zagledala denarnico. Nato se je zgrudila na tla in omedlela.

Naglo so prispeli možje z reševalnim vozom in jo nezavestno odpeljali. Nihče ni vedel, kaj je provzročilo nenadno omedlelost. Nekateri so sodili, da jo je zadela kap, drugi pa trdili, da je podvržena padavici. Vsi so bili radovedni, kaj bo ugotovila zdravniška preiskava. Bali so se, da bo gospa med prevozom umrla.

Množica, ki se je nabrala zunaj na ulici, je pričela odhajati. V gostilni se je polegel nemir; gostje so poravnali račun in hiteli ven v prirodo. Kdo se bo mudil kot jetnik med štirimi stenami, ko je okolica tako slikovita in vabljiva! Kako pusta je še tako krasna mestna ulica, ako jo primerjamo s pomladno prirodo! Vse bolj mične

cozi v svojih kolonijah v Afriki in je to seme v naših krajih bolj občutljivo in manj rodovitno. Mogoče, da do danes pravemu provanskemu semenu primešavajo druge manj vredne vrste in da se je na ta način lucerna popačila in izmenila.

Danes so v trgovini razširjene tudi laška, ogrska in banaška lucerna. Laška lucerna se je uvedla pri nas šele v zadnjih letih po vojni. Z njo pa niso naši kmetovalci zadovoljni, ker je bolj občutljiva in premalo vztrajna. Po prvi strožji zimi nam rada izgine. To seme se prideluje tudi po afriških kolonijah, zato se ni čuditi, da ji manjka pri nas potrebne trpežnosti. Slične razmere vladajo tudi pri španski lucerni, ki je za enkrat v trgovini še manj znana.

Zaradi svoje utrjenosti in večje trpežnosti se danes močno hvali ogrska lucerna, ki ni nič drugega kakor naša banaška lucerna, ki ima svoje ime po Banatu na bivšem Ogrskem. Zaradi odličnih lastnosti te lucerne jo je Kmetijska družba tudi že uvedla v svojo semensko trgovino in jo dražje prodaja. Za enkrat je banaška lucerna najboljša in jo kaže zaradi tega splošno vpoštevati. Na vsak način zasluži prednost pred laško ali italijansko lucerno pa tudi pred drugimi vrstami, dokler ne pokažejo izkušnje kaj boljšega.

Slednjič moram na to opozarjati, da imamo pri lucerni le eno sorto, ki prihaja za nas v poštev, t. j. navadna lucerna. Vse našete lucerne so pa le nekaka razvrsta, imenovane zgolj po krajih, v katerih se pridelujejo in ki jim dajejo z ozirom na različno podnebje in krajevne razmere pečat večje rodovitosti, vztrajnosti ali občutljivosti.

Sejmi

17. januarja: Kapete pri Brežicah, Petrovec, Dobropolje-Videm, Cerklje pri Kranju, Kostanjevica, Unee, Slovenska Bistrica.
19. januarja: Novo mesto.
20. januarja: Beltinci, Kočevje, Dovje.
21. januarja: Videm pri Brežicah, Teharje, Gradac, Višnja gora, Irča vas.
22. januarja: Mozirje, Sodražica.

Cene tujem denarju

Na zagrebški borzi smo dobili v a l u t a h :
1 dolar za okrog 56 Din;

v devizah :

- 100 italijanskih lir za 281-49 do 286-49 Din;
1 dolar za 56-11 do 56-28 Din;
100 francoskih frankov za 220-83 do 221-49 Din;
100 češkoslovaških kron za 166-87 do 167-37 Din.
Vojna škoda se je trgovala po 250 do 255 Din,
investicijsko posjilo pa po 57 Din.

Tedenski tržni pregled

ZIVINA. Na živinskem sejmu v Ptujju so bile za kilogram žive teže naslednje cene: krave do 3-50 Din, telice po 3 do 4-50 Din, voli po 2-50 do 4-25 Din, biki po 2 do 4-25 Din. Konji so se prodajali po 400 do 2400 Din za glavo. Na svinjskem sejmu so se za kilogram žive teže prodajale: pitane svinje po 6-50 do 7 Din, poldebele po 5 do

6 Din, pršutarji pa po 5 do 6 Din. V Mariboru so se prodajale svinje za kilogram žive teže po 5 do 6-50 Din, mrtve teže pa po 8 do 10 Din. — Na ljubljanskem živinskem sejmu so se za kilogram žive teže trgovali: voli I. 5 do 5-50 Din; II. 4 do 4-50 Din, III. 3 do 4 Din, krave debela 4 do 4-50 Din, krave klobasarice 2 do 3 Din, teleta 5 do 6-50 Din.

JAJCA. Trgovci pravijo, da so padle cene jajcem v inozemstvu zaradi toplega vremena in obilnega blaga. Na ljubljanskem trgu stane par jaje 2 do 2-25 Din.

SADJE. V Ljubljani se prodajajo na drobno jabolka po 3 do 5 Din, orehi v jedreih pa po 16 Din za kilogram.

KROMPIR prodajajo na ljubljanskem trgu po 1 do 1-25 Din za kilogram.

so stezice med cvetočimi travniki, obrobljene z zelenjem.

Mir in samota sta Vinku zelo ugajala. Nihče ga ni motil, ko je pripravljaj maščevalne načrte. Zaklel se je, da mora razdreti poroko in iztrgati mladenko iz krempljev ogabnega skopuha. Tako bo storil imenitno dobro delo — prav kakor bi rešil dušo večnega pogubljenja.

Vse, kar si je bil domislil, se mu je videlo dobro in lahko izvedljivo. Nič ga ni skrbelo, kje bo našel mladenko in kako ji bo dopovedal. Ako bo treba, bo potrkal na njeno okno. Hočeš ali nočeš, morala ga bo poslušati.

Odpotovati je sklenil že naslednji dan proti večeru. Poprej je moral odpovedati delo in zbrati svojo ropotijo. Nič ni vedel, kdaj se bo vrnil.

Tedaj je stopil v gostilno gospod srednje starosti. Njegov pogled je v hipu premeril pivnico in obstal na Vinku, ki se je že obračal, da bi zapustil sobo. Kratko ga je pozdravil in prisedel.

«Ali ste že dolgo tukaj?» je vprašal mladeniča bolj trdo, a vendar še precej prijazno.

«Od obeda», mu je odgovoril.

«Tedaj ste bili že tukaj na tem mestu, ko se je neka gospa onezavestila...»

Vinko je pritrdil.

«Kje je sedela tista gospa, preden je omedlela?»

«Tamle pri mizi», mu je pokazal s prstom.

«Kdo ve, kaj jo je neki doletelo?»

«Ne vem. Prišlo je nenadno. Krikuila je ter se obenem zvrnila...»

«Ali se spominjate, kaj ste delali ob tistem času?»

«I, kaj neki?» Vinko si res ni mogel takoj domisliti.

«Ali niste pregledovali svoje denarnice?»

Mladenič je osupnil. Kdo je to povedal neznanecu in čemu poizveduje? Resnice mu ni hotel povedati, ker bi moral vse obširno razkladati. Zato je odgovoril: «Menda sem plačeval obed. V denarnici hranim denar, kar ga imam pri sebi.»

«Pokažite mi jo!» Tujec ga je sunljivo premeril od nog do glave.

Vinko mu je ugodil.

Neznanec jo je sukaj in obračal. Zdaj je pogledal mladeniča, pa zopet svetli črki, vtisnjeni v mehko usnje. Na obrazu se mu je izražala neka čudna resnoba.

Molče je spravil denarnico v listnico, katero je vzel iz notranjega žepa. Nato je pozval mladeniča, naj mu sledi v imenu zakona.

«Čemu?» Vinko je spoznal, da ima opraviti z detektivom. Zakaj ga je prijel in obdržal denarnico? Tega ni mogel razumeti. Vest mu ni ničesar očitala.

«Z menoj!» mu je ponovno zapovedal. «Nobeno upiranje vam ne pomaga!»

«Povejte mi zakaj», se je branil mladenič.

«To boste izvedeli drugje. Meni je le ukazano, naj vas privedem...»

«Kam?» Vinko ni mogel umeti.

«Tja, kamor vas kličejo...»

Udobno odstranitev

nadležnega zobnega kamna, korenine mnogih zobobolov, povzroči priljubljeni Sargov Kalodont, idealno sredstvo za negovanje zob. Kajti samo Kalodont vsebuje učinkoviti dodatek proti zobnemu kamnu (Sulforicinoleat po Dr. Bräunlichu). Redna uporaba Sargovega Kalodonta je najudobnejši način, da se ohrani lepe in zdrave zobe.

KALODONT

Proti zobnemu kamnu

«Pa zakaj? Ali sem kaj slabega storil? Ne zavedam se nobene krivice.»

«Tam boste lahko dokazali. Jaz moram izvesti, kar mi je naročeno.»

V detektivovi roki se je zasvetila močna verižica. Spretno je uklenil mladeniča ter ga odvedel iz gostilne.

Vinku se je temnilo pred očmi; več ni videl nad sabo solnce, čeprav je bilo šele zgodaj popoldne. Mesto se mu je videlo popolnoma izpremenjeno. Videlo se mu je, da se mu udara zemlja, ko je stopal s povešeno glavo pred stražnikom po ulici. Ali je mogoče, da ga tira v zapor? Saj vendar ni ničesar zagrešil! Misel, da ga žene kot zločinca, mu je bila grenka in zoprna. A za vest, da je nedolžen, ga je tolažila.

Ljudje so postajali na ulici: starejši z resnimi in mlajši s porogljivimi obrazi. Med njimi so bili tudi taki, ki so delali šaljive opazke. Vsem se je poznalo na obrazu vprašanje: «Kaj je zagrešil?»

Detektiv se je mimogrede sklonil h gospodu, ki je stal ob ulici na hodniku. Bil je očitno njegov tovariš. «Gre za umor», mu je pošepnil na njegovo vprašanje.

«Morilec!» Vinka je streslo, da se je skoro opotekel. Kmalu pa se mu je pričelo svitati. Alf se mu ni nekaj takega dozdevalo takoj, ko je slišal krik iz temine? Zdaj bo razkrita, kar se prej ni dalo pojasniti. Pa ne gre zasluga preiskovanju, nego golemu naključju.

Za Vinkom so se zaprla vrata policijskega zaporu. Objele so ga štiri prazne stene, med kate-

Kratke vesti

— **Kmetijski pouk v radiu v drugi polovici januarja.** Prvi teden v drugi polovici januarja bo posvečen perutninarstvu. V nedeljo 17. t. ob 8. bo predaval živinorejski referent g. inž. Wenko o osnovnih smernicah za pospeševanje perutninarstva v dravski banovini, v četrtek 21. ob 18. pa bo isti predavatelj govoril o tem, kaj bomó ukrenili to pomlad za povzdigo perutninarstva. — Drugi teden je posvečen s a d j a r s t v u. V nedeljo 24. t. m. ob 8. bo govoril tajnik g. Kafol o važnosti in razvojni možnosti sadjarstva v dravski banovini. V četrtek 28. t. m. ob 18. bo predaval isti predavatelj o nujnih ukrepih za povzdigo našega sadjarstva. Zadnje predavanje v januarju bo v nedeljo 31. ob 8. zjutraj. Predaval bo inspektor g. inž. Zidanšek o tem, v čem moramo posnemati švicarske in angleške živinorejce.

— **Čebelarjem.** Vse neorganizirane čebelarje obveščamo, da izhaja v Ljubljani mesečno strokovni čebelarski list «Slovenski čebelar» in prinaša važne razprave in navodila, ki so vsakemu čebelarju neobhodno potrebna. Ker nam slovenskih čebelarskih knjig zelo primanjkuje, je ta list edino sredstvo, s katerim more čebelar izpopolniti svoje čebelarsko znanje. Vabimo, da se čebelarji naroče na naš list. Pišite dopisnico na Čebelarsko društvo za Slovenijo v Ljubljani! Letna naročnina stane 40 Din.

— **Kožni sejem v Ljubljani.** Lovcem se nudi najugodnejša prilika, da kolikor mogoče dobro vnovežijo svoj tožimski lovski pridelek, ako se poslužijo za vnovečenje kož lovskoprodajne organizacije «Divje kože» v Ljubljani. Družba, po vrstnem redu 13., bo 25. t. m. Za to dražbo vlada posebno med inozemskimi kupci veliko zanimanje in bo za blago dovolj zanimanja. Uspeh je torej močno odvisen od lovec samih. Čim več blaga bo na razpolago in čim boljša bo povprečna kakovost kož, tem lepši bo uspeh dražbe. Okleinite se «Divje kože» in pošljite vse pridobljene kože nemudno le njej v prodajo. V današnjih hudih časih posameznik še celo ne opravi ničesar, le v slogi in medsebojni podpori sta moč in zagotovilo čim boljšega gmotnega uspeha.

— **Otežkočenje našega izvoza živine v Italijo.** Italijanska vlada je odredila, da se mora v občinah in zasebnih klavninah klati najmanj 55 odstotkov domače italijanske goveje živine in le 15 odstotkov inozemske. S to odredbo bo izvoz naše živine v Italijo precej otežkočen.

rimi ni bilo ne mize ne stola. V kotu je stal nizek oder — trdo ležišče brez blazin in odeje. Gosto zamreženo okno je bilo visoko pod stropom.

Ker je bila nedelja, zato policijske pisarne niso uradovale. Vinko je ostal v zaporu in čakal na zaslišanje. To je bila najdaljša in tudi najbolj mučna noč njegovega življenja. Ni ga sicer skrbelo, da bo obsojen zaradi umora, ampak samo nestrpno radoveden je bil, kako se bo vse to razvzlo. To mu je daljšalo samotne ure.

Kakor bi se pogubljenemu odprl pekel, tako je bilo pri srečanju Vinku, ko je zaškrtnil zjutraj ključ v železnih vratih. Stražnik ga je ponovno uklenil ter odvedel pred policijskega uradnika. Ta ga je sprejel zelo prijazen; tako je dajal osumljenem pogum, da so rajši izpovedali svoje grehe.

Na mizi pred uradnikom sta ležala denarnica in kratko poročilo službujočega detektiva. Zaslišanje se je vršilo na podstavi ovadbe, katero je podala stražniku mlada, žalno oblečena gospa, čim se je zavedla po prestani omočici. Ovadba se je glasila: «V gostilni sem videla pri nekem mladcu človeku denarnico svojega pogrešanega soproga. Spoznala sem jo po začetnicah njegovega imena...»

Uradnik je začel sestavljati zapisnik. Po natančni navedbi rojstnih podatkov je odložil pero ter pogledal mladeniča v oči, kjer naj bi se zrcalilo vse, kar je skrito v njegovem srcu. Potem je začel prav rahlo in prijazno: «Ali veste, zakaj ste tukaj?»

— **Izvoz sadja.** Po podatkih osrednje komisije za izvoz sadja pri trgovinskem ministrstvu smo iz naše države izvozili od junija do konca decembra minilega leta 2259 vagonov jabolok in hrušk, 4604 vagonne sliv, 363 vagonov grozdja, 600 vagonov suhih češpelj in 100 vagonov marmelade. (Pri svežih češpljah in pri grozdju so računani vagoni po 5000 do 6000 kg, sicer pa so računani po 10.000 kg). Jabolok in hrušk smo največ izvozili v Avstrijo (973 vagonov), v Češkoslovaško (618), v Italijo (229), v Grčijo (178) in v Nemčijo (160). Grozdja pa smo največ izvozili v Češkoslovaško (152), v Avstrijo (139) in v Nemčijo (56).

DOPISI

DRENOV GRIČ PRI VRHNIKI. Sestanek volilcev iz Drenovega griča in okolice se je vršil ob veliki udeležbi v nedeljo popoldne v Gasilnem domu. Na njem je govoril narodni poslanec gospod Koman. Njegov sestanek z volilci je imel pristrčen in prijateljski značaj, da je vsak udeleženeec mogel videti razliko med današnjim poslanecem in njegovimi predniki. G. Koman je poročal o svojem delovanju in načrtih za bližnjo bodočnost. Ako bo g. poslanec vztrajal na svoji začetni poti, je ni moči, ki bi mu vzela zaupanje ljudstva.

GABRIJELE PRI TRZIŠČU. Večji del Gabrielja leži ob cesti v bližini rudnika Krmelja in blizu železniških postaj. Mnogim čitateljem «Domovine» bo znana lepa lega te vasi. Obžalovanja vredno pa je, da kraj, ki je na tako prometni točki, kaže malo napredka. Vas bi imela danes lahko že šolo, elektriko, vodovod in mnogo drugega. Potrebo šole čutimo zlasti pozimi, ko morajo otroci hoditi po pet do šest kilometrov daleč v šolo. V takem času lahko izgubi mladina zdravje za vse življenje. Kdo je temu kriv? Mnogo krivde je še na starem strankarstvu, s katerim je bila zastrupljena vas. Tudi bi se morali ljudje naročati na take časopise, ki prinašajo več pouka. Najboljši tehnik je gotovo «Domovina». Pisec teh vrst trdi to na podlagi svojih izkušenj. Kdor še nima «Domovine», naj jo naroči vsaj za eno leto, da se prepriča, ali sem pisal resnico. Velikega pomena za nas je nadalje Vodnikova družba, ki je izdala res prekrasne knjige, kakor ono «Od pastirja do izumitelja». Taka knjiga je izpodbudna in zato zlata vredna. Pristopite vsi k Vodnikovi družbi. V sedanjem

zimskem času je prav prijetno, če imamo kak dober časopis ali knjigo, s čimer si krajšamo zimske večere in praznike. Najboljši in najcenejši učitelj za deželo je brez dvoma «Domovina». S.

JARENINA. Predpustni čas teče letos tudi pri nas v znamenju gospodarske krize. Nič veseljačenja, nič hrupnih prireditev. «Gostilna ob lipi», kjer je vladalo še pred letom živahno vrvenje, posebno ob nedeljah ob izletih Mariborčanov, je zaprta kakor grobnica in čaka na sodno dražbo. — Minile dni je umrl g. Karel Oček, mizar, mojster in posestnik v Polički vasi. Bil je dober in miren mož. Kruta usoda ga je odbrala za svojo žrtev. Lotila se ga je kostna jetka, ki ga je po dolgotrajnih mukah kmalu po novem letu spravila v grob. — Da ne pozabim blagopokojnih mamič, Kosedlerjeve iz Vajna in Koroščeve iz Vukovskega, ki sta v slovo leta odšli v večni mir. Ne prve ne druge ni dičil posvetni blesk, a obe je krasilo blago srce. Pisca teh vrst je v spominu zadnje srečanje z materjo Kosedlerjevo. Nagovoril sem jo tedaj: «No, mamič, kako se že kaj imate v Vajnu?» V vsej svoji prijazni skromnosti mi je pojasnila: «Ah, gospod, kakor je pač v božjih rokah. Življenje je trdo, živimo pa, hvala Bogu, v ljubem miru in tako smo po svoje še srečni in zadovoljni.» Zlate besede dobre ženice, posebno dandanes, ko je na svetu toliko razprtije. — Bodi vsem trem pokojnikom ohranjen med nami blag spomin!

KEBELJ. Sokolska četa je vprizorila v nedeljo 10. t. m. na svojem odru v šoli igro «Mojstra Križnika božični večer». Naši igralci so se prav dobro odrezali. — Kebelj na Pohorju je naravnost krasna izletniška točka. Odtod se nudi krasen razgled po vsej Dravinjski dolini, širuem Dravskem polju in čez Slovenske gorice. Na jugu vidiš Boč, Donačko goro in še dalje do hrvatske meje, na zapadu pa se ti zablješče Kamniške planine. Pozimi pridejo pri nas smučarji na svoj račun. Pa tudi sicer nismo kar tako. Za Kebeljem, ki ima ime baje še izza keltskih časov, gleda iznad smrek star Zajčev grad. Rimljani so imeli tu svojo cesto in žitnica iz onih časov je še prav dobro ohranjena.

KLADJE. Prosim, gospod urednik, za malo prostora v ljubljani «Domovini». Že dva meseca sta minila od novembrskih volitev, pa še nekateri vedno gobezdajo v svoji nevednosti tako neumne besede, kakor da jih je zapustila vsaka razsodnost. Mi se tem starim političnim preužitkarjem smejemo v pest, ko čujemo tako njihovo neumno

«Ne vem», je mladenič mirno odvrnil. «Stražnik mi ni hotel ničesar razodeti.»

Uradnik se mu je hladno nasmehnil in nadaljeval s prejšnjo mehko: «Kazen vam bo olajšala le odkrito priznanje. Vsako zavijanje vam bo škodovalo.»

«Povedal bom vse, kar vem», je pristal mladenič. «Pa brez najmanjših bojazni!»

«Kje ste dobili to denarnico?» se je glasilo prvo vprašanje.

«Našel sem jo v žlamboru krivega gabra na robu gozda nedaleč od Zatišja.»

«Povejte odkrito, kaj vas je privedlo do iskanja?»

«Nič drugega kakor golo naključje.» Vinko je natanko opisal kraj, drevo in njegovo odprtino. Obenem je točno navedel čas, kdaj je prišel k drevesu. Uradnik je vsako besedo vestno zapisal.

«Pa ste komu povedali, kaj ste našli?» ga je vprašal po kratkem odmoru.

«Ne le povedal, ampak tudi pokazal. Vsa okolica je o tem govorila.»

Uradnik ga je dvomljivo pogledal. Ni mu hotel verjeti, zakaj zločinci znajo zavijati in tajiti. Poizkusiti je moral še druga sredstva, ki so se že običajno bolj ali manj obnesla. Tako je bilo treba osumljenca spraviti v zadrego z različnimi vprašanji.

«Ali poznate to gospo?» mu je pokazal sliko iz najdene denarnice.

Vinko je premišljal: «Res se mi dozdeva, da sem jo nekje že videl... Pa se ne spominjam...

kdaj in v katerem kraju. Človek vidi po svetu toliko obrazov...»

«Gospa, ki se je onesvestila v gostilni, vam je sedela nasproti...»

«Oh, pa res!» Mladenič se je domislil. «Pa ni zaradi mene omedlela...?»

«Ta gospa je soproga pogrešanega trgovca. Trgovec je odšel na kupčijsko potovanje ter se ni več vrnil. Denarnica, ki pravite o njej, da ste jo našli, je njegova.»

«Kako je prišla potem v drevesno duplino?»

Uradniku se je nagubančilo čelo. Mladeničevo vprašanje je izzvenelo nagajivo, skoro da predrzno. Zavrnil ga je resno: «To boste vedeli vi, dvomim, da ste jo našli v žlamboru.»

«Gospod, kakor resnično živim! Ako ne verjamete, mi pustite priseči!»

Preiskovalec se je hladno nasmehnil. Iz spisa, ki je ležal na mizi, je vzel drugo sliko — podoba pogrešanega trgovca. «Ali poznate tega gospoda?» ga je vprašal in pazil, ali bo nastala kaka izprememba na mladeničevem obrazu.

«Ne!» je krepko zanikal. «Ako ga Bog bolj ne pozna, ne bo ta človek nikdar zveličan...»

«Kako?» Uradniku ni ugajal tak odgovor. «Pozivam vas, da odgovarjate dostojno. Ali se nista srečala s tem gospodom nekje na samotnem kraju? Pri sebi je imel precej denarja, katerega je hranil v tej denarnici. Ti člani sta začetnici njegovega imena.»

(Dalje prihoditi.)

govorjenje. Srečni smo, da smo vendar enkrat potlačili vso tisto strankarsko šaro v koš, in mislimo, da bodo ob drugih volitvah tudi ti prežitkarji utihnili za vedno. Mi hočemo pametnega dela, ki več zaleže kakor vsa njihova mlačev prazne slame. Naše geslo je in ostane: Na delo vsi za narodno, za močno državo Jugoslavijo! — Sredi decembra se je ponesrečil hlapec Franc Šinkovec, ko je šel s svojim gospodarjem v gozd, opirajoč se ob sekiro. Pa mu je spodrsnilo, da je padel in si prerezal v zapetju žile. Le hitri zdravniški pomoči se ima zahvaliti, da je ostal pri življenju. — Tod okrog se še dobijo fantalini, ki ne znajo drugega, kakor obrekovati in prenašati kake čenče, ki nelijo prepire. Pametni fantje se takih obrekovalec ogibljujejo. — Sedaj v začetku novega leta se pogovarjamo, kaj bomo v novem letu brali. Pa ni treba mnogo razmišljati, ker je povsod ena sodba, namreč ta, da je «Domovina» najboljši tednik v dravski banovini. Malenkosten znesek za naročnino si bo vsakdo rad odtrgal od ust in ne bo poslušal ljudi, ki odvrčajo naročnike od «Domovine».

KOPRIVNIK PRI KOČEVJU. Dne 20. decembra se je vršila letna skupščina sokolske čete, ki je potekla v najlepši slogi. Za starostjo čete je bil izvoljen br. Vinko Ljubič, za njegovega namestnika br. Mihael Lenardič in za načelnika br. Drago Prinčič. Ostali društveni funkcionarji so: sestra Henigmanova in bratje Zupančič, Podlogar, Miha Grimar, Janez Kotar in Sajevec. Revizorja čete sta postala trgovec br. Rihard Šnela in ravnatelj br. Dušan Prpič. Zelimo četi v novem letu obilo uspehov! — V nedeljo dne 3. t. m. je g. Dušan Prpič poslal svojega delavca Nagodeta iz Logatca v Koprivnik nakupiti nekaj potrebščin. Mož je naročilo izvršil in se potem podal iz Koprivnika. Drugo jutro pa so našli Nagodeta dva kilometra od vasi zmrzlega. Ker je kazal še znake življenja, so ga izkušali spraviti z drgnjenjem k zavesti, pa je bilo vse zaman. Mož se je najbrže hotel med potjo odpočiti, pa je zaspal za večno. Bodi mu lahka zemlja! — Hišo baronice pl. Majerenove je kupil naš podjetni trgovec g. Rihard Šneler. Preurediti jo hoče za svojo obširno trgovino. — Zadnji visoko zapadni sneg je prekinil malone ves stik s svetom. Sedaj je že tolje.

KOTLJE. Dne 6. t. m. je imel v osnovni šoli v Kolljah sreski kmetijski referent g. Zdošek s Prevalj predavanje o živinoreji. Razpravljal je o vzreji plemenskih telic in bikov in o smotreni živinoreji v splošnem. Bičal pa je tudi napake,

ki se opazujejo pri naših kmetovalcih v tem pogledu. Doteknil se je dalje reje svinj ter zlasti poudarjal snago in važnost pravilnega odbiranja (selekcije) plemenskih merjaščkov. Priporočal je prav tako več zanimanja za splošno uvedbo štajerske kokoši. Naposled je dal še nasvete, kako je ravnati s sadnim drevjem, da sneg v bodoče ne bo napravil toliko škode kakor letos. Kotlje obišče vsako leto veliko tujcev. Zato bo treba skrbeti, da bodo v vsakem oziru napravile najboljše vtisek. Udeležba pri predavanju je bila za naše razmere prav dobra. Razveseljivo je dejstvo, da se začnejo za kmetijska vprašanja zanimati tudi gospodinje. Po predavanju se je razvila precej živahna debata. — A. S.

MALA NEDELJA. Spricho težavnih gospodarskih razmer sta se Narodno kulturno društvo in gasilno društvo odločili, da priredita samo eno pustno zabavo, in to na pustno nedeljo dne 7. februarja. Na sporedu bodo velezabavna burka, kupleti, godba in ples. Že sedaj se vabijo občani in okoličani, da pridejo na prireditev v Društveni dom k Mali Nedelji. — Ljudska knjižnica je dobila več novih knjig, zato pristopajte in poravnajte članarino za leto 1932!

MIRKE PRI VRHNIKI. Pri nas se je «Domovina» prav lepo razširila, tako da kar ne moremo biti brez nje, saj nas vedno lepo poučuje. Naročnina nanjo je tako nizka, da bo gotovo dobila še več prijateljev v novem letu. Ljudje, ki stalno berejo «Domovino», se gotovo ne koljejo z noži in pobijajo s sekirami po gostilnah in po cestah, ker imajo v svojem listu vse razvedrilo in zadosti pouka. Res so hudi časi, toda ta mali znesek za «Domovino» si bomo že še odtrgali, ker vidimo, da je list vsakomur v korist.

PREDGRAD OB KOLPI. Od vseh strani čitamo, da postavljajo elektrarne, ki nudijo prebivalstvu ceneno luč in potrebno pogonsko silo kmetom in obrtnikom. Tudi pri nas v Poljanski dolini bi lahko podjetna družba prav plodonosno naložila kapital, če bi zajela Kolpo, ki teče od Laz pa do Dola v ozki, štiri kilometre dolgi, neobljudeni soteski in ima zadosti padca. Pred vojno je že neka družba merila in pregledovala ozemlje, vendar je svetovna vojna izvedbo nje-nega načrta, da postavi elektrarno, preprečila. Da bi se obnesla elektrarna, je brez dvoma, saj ima že sama Poljanska dolina 600 stanovanjskih hiš, s sosednimi hrvaškimi in drugimi občinami, kjer še ni elektrike, bi bilo za odjem elektrike kar čez 3000 stanovanjskih hiš, poleg tega pa bi

vzeli mnogo toka obrtniki in kmetje za pogon strojev. Te številke jasno govorijo, da bi bila ustanovitev elektrarne ob Kolpi prav donosna in v korist narodu in državi.

PREZID. Že dolgo let prihaja k nam «Domovina», ki jo prav radi čitamo, a sami se kaj malo oglašamo v njej. Živimo v pustem kraju in smo od železnice zelo oddaljeni. Zemlje imamo malo in na njej rase skoro le krompir. Do sedaj smo se nekaj malega bavili z lesom, a sedaj pa tudi z lesom nič ni. Čitamo, kako se množijo brezposelniki po vsem svetu. Tudi v naši občini je že čez 200 ljudi brez posla in v taki revščini, da si ne morejo niti soli kupiti. Imamo družine po šest članov, ki so pridelale nekaj stotov krompirja in zaklape po malega prašiča, toda še tega mesa niso mogle osliti. Ljudje iz našega gorskega kraja so se preživljali v tujem svetu, na Francoskem, v Kanadi, Avstraliji, Ameriki in drugod, sedaj pa vedno bolj pribhajajo domov. Seveda prinesejo malo denarja s seboj, ker so tudi drugod slabi časi. Obrtniki so že tako opešali, da prav s težavo plačujejo davke. Ne odkrivamo radi svetu svojih težav, včasih pa le moramo opisati svetu svojih težav, včasih pa jih le moramo opisati v upanju, da bi prišla odhod kaka pomoč.

RADVANJE. Novo leto nam je prineslo slabo vreme. Močan jug je vzel skoro ves sneg in potem je začelo močno deževati. Včasih je bil mesec januarja tak mrz, da je drevje pokalo, a sedaj je skoro pomladansko vreme. — Tukajšnji Sokol bo imel redni mesečni sestanek v soboto 16. t. m. Vabljeni vsi prijatelji Sokola! — Dne 17. t. m. bo imel tukajšnje kolesarsko društvo «Poštela» redni občni zbor. «Poštela» je bila ustanovljena leta 1927. in je ves čas vzorno delovala. Priborila si je več prvih mest in najboljši dirkač g. Faninger je že večkrat meril svoje moči na državnih dirkah in vedno prinesel svojemu društvu novo lovoriko. — Te dni je posebna komisija izmerila nov električni vod. Tako bomo po dvoletnih prošnjah vendar dobili električno luč.

SEVNICA OB SAVI. V četrtek 14. t. m. ob 8. se prične v Sevnici kmetijski nadaljevalni tečaj v osnovni šoli. Predavatelji iz Sevnice, Brežic in Krškega bodo predavali o sadjarstvu, živinoreji, kuncereji, poljedelstvu, knjigovodstvu, vinarstvu, kletarstvu, združništvu, državo-znanstvu, gozdarstvu, perutinarstvu, o zemljiški knjigi, o domači obrti, o zdravilstvu in o tujskem prometu. Predavanja bodo vsak ponedeljek in četrtek od 8. do 12. dopoldne. Tečaj bo zaključen v nedeljo 28. fe-

Ivan Albrecht:

Mora

Tako se jima je dobro godilo in sta še sproti vedno po malem devala na stran. Bržčas bi bila ostala kar na Velem polju, da ni Tršar nekoč z levega čevlja izgubil pete. Po cesti, ki drži iz Vipave skozi Velo polje, so za hotenskega Tiča peljali vino. Kakih devet voz je bilo. Tršar je bil s svojimi konji bolj zadaj, ko se mu kljuse pred Velim poljem začno nekaj obotavljati. Skočil je raz voz, se nekako spotaknil in naenkrat obstal sredi ceste brez leve pete. Konje je kmalu ukrotil, a peta mu je delala preglavice. Takemu mu nikakor ni kazalo priti domov. Devet fara naokrog bi se mu smejali, češ:

«Ko so Tiču vozili vino, se ga je oklajski Tršar tako navlekel, da je peto izgubil!»

No, ta bi bila lepa! V stiski je kmet jel vpraševati po hišah, kje imajo kakšnega čevljarja, pa so ga napoltili k Cincelju, ki se je tudi brž lotil dela. Vmes sta se možaka menila. Tršar je odmašil putrih in pričel natakati, pa je dala beseda besedo in je bil nazadnje Blažu Janez Cincelj tako všeč, da mu je ponudil:

«Spak vas dal, očanec, tako vam pravim, da bi vas kar s seboj odpeljal.»

«Ali vam samo še takega manjka?» se je dobrodušno smehljaj Cincelj.

«Prav zares!» je trščil kmet. «Vsa Oklada ne premore čevljarja, a moja bajta je prazna, odkar je legel pod rušo tisti Matevžin, ki je koše pletel,

če ste ga poznali. Lepa bajtica, in računam vam ne bi nič, samo malo bi nas sproti pokrpal. Mati, ki so še tako brhki, bi nam pa včasih na polju nekoliko pomagali.»

Matevžina Cincelj ni poznal, sicer mu je pa bila ponudba všeč.

«Samo malo daleč ste», je pomišljal.

«Kjer je človek doma, je povsod blizu», se je odrezal Tršar.

«Ali bi šla?» je vprašal Cincelj ženo.

«Jaz precej», je privolila, ker se je bila med Tršarjevimi pripovedovanjem spet vzdramila v njej popotniška nemirna kri. Toliko je prebledila, čemu ne bi šla še v Oklado?

Še pred zimo sta potlej res prišla Cinceljeva gostovat v Tršarjevo bajto in Cincelja v Okladi ni imela nič manj opravila kakor prej na Velem polju, le še utrdil in povečal se je njen sloves.

Iz takšnega gledanja v lastno minilost jo je pod noč splašilo močno trkanje. Cincelja je stopila k oknu.

«O, mati Marta,» je potlej hitela odpirat vrata, «vas se pa res nisem nadejala!»

Tršarici se je mudilo:

«Slišite, Nežo je prišlo, Hojnico, veste! Kaj daste, ali bi lahko še kaj pomagali?»

«Hojnico?» se je nalašč začudila Cincelja. «I, kaj pa ji je?»

«Bog si ga vedi!» je drobila Tršarica. «Danes je ni bilo k maši. Potlej mi je pravil Blaž, da že vso zimo boleha, prejle je pa priletela Minka k nam, da mati umirajo.»

«In ni znal prej nihče priti?» je godrnjala Cincelja. «Kadar že duša iz grla kuka, tudi jaz ne morem delati čudežev!»

«Oh no, saj veste, kako so Hojnikovi leseni, jo je mehčala mati Marta. «Francou ni za drugega kot za čoke, otroci sami si pa tudi ne znajo pomagati. Ko sem slišala, kako je, sem brž dejala: V botrinji smo in človek mora pomagati, kjer se le dá. Kar v bajto bom skočila in pregovorila Cinceljo, da stopi k Neži. Mogoče ji pomaga — Saj pojdete, jelite? Greva lahko kar skupaj.»

Sicer je ni posebno mikalo, a odreči se le tudi ni upala. Brž si je naložila v cekar nekaj maž, kapljic in zeli, pa sta šli.

Že v veži je nato slišala, kako je Kotnica omenila Bregarici:

«Krt je ril pod pragom, pravijo.»

«Potlej že ni več upanja», je odkimala Bregarica in dodala:

«Našemu Nežetu je tudi pravil Nace oni dan, da sta začeli dve kuri na vsem lepem kikirikati.»

«O, zdaj je pa vse zastoj», je šušljala Kotnica. «Zakaj niso živali brž pobili ali vsaj odvrgli kokošarici?»

Cincelja ni prešlišala nobene besede.

Čumnata, kjer je ležala bolna Neža, je bila že polna žensk. Vzduh je bil težak in zatohel; zakaj Hojnici so še malo prej svetili, jo kropili in kadili z brinjem in meto ter na glas molili, da bi mogla srečno na oni svet. Nace je bil stopil po duhovnika, mož Francou je kakor kamen stal pri postelji ob vzožju, dekletič sta pa jokali in kli-

bruarja. Vstop k predavanjem bo brezplačen. Vsi kmetovalci vjudno vabljeni. — V nedeljo 17. t. m. popoldne bo predaval v Sokolskem domu g. Kravos, predavatelj ZKD iz Ljubljane, o Jugoslaviji (s skioptičnimi slikami). Vstop prost. — Redni letni občni zbor Sokola v Sevnici bo v nedeljo 21. t. m. popoldne v dvorani Sokolskega doma. Udeležba za članstvo obvezna.

STARA CERKEV PRI KOČEVJU. Na rednem občnem zboru sokolske čete, ki se je vršil dne 10. t. m., je bila izvoljena naslednja društvena uprava: starosta br. Mihael Bedenikovič, podstarosta br. Ivan Hočevar, tajnik br. Franjo Kavčič, prosvetar br. Lojze Smolej, načelnik br. Jože Knaus, načelnica sestra Lenka Mikličeva, upravniki: br. Friderik Povše, Jakob Rigler, Anton Marinič, Anton Levstek, Josip Perz, Anton Gorsič, Alfonz Kresnik, Alojz Žagar, Ivan Wittine in Lojze Smolej. Prosvetni odbor: br. Josip Kreiner, sestri Amalija Erkerjeva in Frančiška Malorhova.

SV. BARBARA V HALOZAH. V «Domovini» napovedana predstava se je prav dobro obnesla. Pospetniki predstave si bodo dobro zapomnili «Svetnika». Vsi igralci so svoje vloge prav dobro rešili. Vsa čast njim in režiserju g. Korenjaku, ki se neumorno trudi, da nas s svojimi sodelavci, igralci in tamburaši, malo razvedri. Še večkrat kaj takega! — Sokolska četa pridno telovadi. Vabijo se vsi pametni fantje, da pristopijo k tej važni državni organizaciji, v kateri se zbira vsa poštena mladina. Fantje, pod zastavo Sokola! — Smrt v zadnjem času pri nas hudo kosi. Med drugimi je umrla po daljši bolezni mati tukajšnjega poštarja gospa Marija Petrovičeva. Dobri ženi blag spomin, a žalujočim naše sožalje! — Dne 27. decembra pa je umrl marljiv dijak Jožko Petrovič v cvetju mladosti, star šele 21 let. Pobralla ga je sušica. Spavaj v miru, dragi Jožko!

SV. JURIJ OB ŠČAVNICI. Pri nas nasprotniki silno agitirajo proti brezverskim časopisom. Med te časopise pa ne spada «Domovina», kar vsi dobro vemo, ki jo beremo in jo vsak teden komaj pričakamo. — Vino ima pri nas slabe cene: komaj 1 do 1-50 Din za liter; pa še po teh cenah ga redkokd kupi. Sloves naših vin je, žal, zelo pokvarila strupena šmarnica.

ŠALEŠKA DOLINA. Skoraj bo že minilo leto, odkar smo se oglasili v «Domovini». Zato upamo, da nam boste dali malo prostora, da povemo, kaj je kaj novega v naši dolini. Novembrske volitve

so pri nas potekle brez vsakega preobrata v najlepší slogi, česar še nikoli nismo doživeli. Seveda, nekaj zapečkarjev je tudi pri nas, pa vendar niso preveč rogovilili. — Zadnjega novembra smo slovesno otvorili novi most, ki veže tanovinsko cesto z občinsko. Most je slovesno blagoslovil g. Pavel Gril, župnik od Sv. Mihaela pri Šoštanju. Predvsem se moramo zahvaliti škalski občini, da nam je pripomogla do novega mostu. — Pred dnevi je umrla v starosti 57 let posestnica Urška Hriberškova iz Puste gore pri Pleševu. Pokojnica je bila vzorna gospodinja in dobra in verna žena. Rada je pomagala vsakomur, ki se je zatekel v stiski k njej. Ohranili ji bomo blag spomin. — Tudi pri nas občutimo hudo krizo, smetlje zaradi tega, ker ne morejo prodati svojih pridelkov, delavci pa zato, ker nimajo vsi dela. Upamo, da bo narodna skupščina storila vse, da se malo izboljša položaj delovnega ljudstva. — H koncu še pozivamo vse «Domovinarje», naj širijo naš poučni list, ki naj bi prišel v zadnjo slovensko hišo, v zadnjo gorsko vas.

TREBNJE. Naše «Domovine» ne smemo pozabiti, zato boste tudi letos vedno kaj čuli od nas. Svetkovali in božičevali smo še nekaj, a kriza nas tudi pri poticah ni pustila pri miru. Vendar smo se srečno prerili preko Silvestra v novo leto v nove križe in težave. No, pa bo že kako! — Občinski odbor je imel nedavno proračunsko sejo, na kateri so sprejeli soglasno nov proračun za leto 1932. v višini 356.000 Din, kar pomeni, da je letošnji proračun za deset odstotkov manjši od lanskega. — Po novem letu nas je obiskal iz Ljubljane polkovnik g. Novakovič, ki je pripravil ustanovitev strelske družine. Družina se bo v kratkem ustanovila. — Zapustil je Trebnje sodnik g. Karel Pleiweis, ki je premiščen v Kranjsko goro. — Sokol bo imel v nedeljo 17. t. m. ob ¼4. uri popoldne letni občni zbor v gostilniških prostorih br. Pavlina v Trebnju.

VOJNIK. V torek 29. decembra je imel narodni poslanec g. Ivan Prekoršek izredno dobro obiskav shod volilcev iz Vojnika in okolice. Posebno veliko število je bilo kmetov, ki so prišli svojemu zastopniku v narodni skupščini potožiti križe in težave sedanjih hudih dni. G. poslanec je v globoko zasnovanem govoru obrazložil neugoden gospodarski položaj, ki ne tare samo nas ali samo enega stanu, temveč je splošen, svetoven, ponekod še celo hujši kakor pri nas. V imenu zborovalcev se mu je za temeljita izvajanja zahvalil g. Šinigoj ter predlagal, da se mu izreče

zakupnica, kar je bilo soglasno sprejeto. Nato je prečital g. Ribič resolucijo, v kateri so navedeni nekateri predlogi za olajšanje gospodarske krize. Resolucijo so zborovalci z odobravanjem sprejeli.

ZETALE. Pred božičem nas je obiskal poslanec g. Vekoslav Spindler. Narod je napolnil veliko dvorano pri g. Svenšku. Gospod poslanec nam je razložil početek dela v Beogradu in pomen volitev in tudi vzroke današnjih hudih časov. Volilci so mu izrekli svoje želje, g'ede katerih je g. poslanec obljubil, da bo storil vse, kar se dá storiti. — Izvoz živine je prav živa potreba za vsa okraj, saj so se dolgovi silno nakupičili. Cene živini so zaradi zastoja izvoza tako padle, da so dosegle že 1 Din za kilogram žive teže. Tako se lahko zgodi, da proda kmet kravo in moša še nekaj dodati, da dobi par čevljev. Kaj pa naj stori tisti, ki si je denar za živino izposodil in jo kupil po prejšnji dragi ceni? Tudi naše vinogradništvo je prišlo že prav na zadnjo stopnjo. Včasih se je reklo, da se morajo vinske cene strinjati s ceno galice. Kaka je pa razlika danes, ko se prodaja vino po 1-50 do 2-50 Din za liter, galica pa nas je stala po 9 Din kilogram! K temu pa pridejo še delavci za kop, rez in celoletno oskrbovanje vinograda! Zato so pričeli vinogradniki že lepo zdravo trsje ruvati in travo sejati, vmes pa saditi drevje. Povsod, žal, to ni mogoče, ker so take lege, da ne rase drugo nego vinska trta. Ako se izvoz vina ne odpre, se vino še bolj doma pije. — Kjer pa so tako srečni, da še išljajo šmarnico, tam se opaža vedno več sirovosti. Tudi v naših žetalah beleži lanska kronika dva zločiva. Tako je bil umorjen ali mrtev obešen Leopold Petrovič. Na prigovarjanje nezveste žene ga je umoril neki Polajžarjev Anzek. Za ta zločin sta dobila žena in morilec vsak po 20 let. Drug zločilen primer se je zaključil 22. decembra pri okrožnem sodišču v Celju, kjer je bil obsojen na 15 let ječe 18letni Puškov fant, ki je ubil s sekiro domačo dekle Katico, ker ga je baje dolžila, da ji je nekaj kriv. Daleč je prišla naša mladina! Še mnogo bi imel napisati, toda, žal, nič dobrega ni, slabega pa je kmalu dovolj.

Obleko iztepata drug drugemu.

A: «Kako ti gre v službi pri novem gospodu?»

B: «Imenito! Vsako jutro drug drugemu iztepava obleko.» Razlika je samo ta, da imam jaz svojo suknjo oblečeno, kadar jo gospod iztepava...

cali mater, dokler je nista res predramili. Začuden je strmela okrog in vpraševala, kaj se je zgodilo. Tedaj so brž upihnilli svečo, postavili kadilo in kropilo venkaj in nehali moliti. Minka pa je zletela k botri Tršarici, ki je sedaj prišla s Cincljo. Ženske v čumnati so se gostački z nekšno spoštljivostjo umikale, Hojnica sama pa se je razveselila.

«Oh, kolikokrat sem že mislila na vas», je vzdihnila in ji izpod odeje prožila suhijato roko. «Sam Bog vas je poslal.»

«Botra Tršarica so mi prišli povedati,» je sladko zagostolela Cinclja in postavila cekar na mizo.

«Joj, Marta,» je bolnica žele zdaj opazila Tršarico, «kako si dobra.»

Kopico žensk je Cinclja s pogledom odslovila, potem je skozi hišo prezračila čumnato in šepetaje jela izpraševati Nežo, kako in kaj, a nazadnje je odločila zdravila:

«Tole uživajte, s temle naj vas tkažejo, a tole imejte pod vzglavnico», je razstavila po mizi. Marta je tedaj poklicala obe Nežini hčeri, da jima je Cinclja znova natanko dopovedala, kako je treba ravnati, potlej pa so se še obiskovalke vrnile v čumnato. Oče Francon se je prestopil, kakor da je padel težak kamen z njega:

«Da bi le kaj pomagalo!»

«Bo že z božjo pomočjo,» je upala Tršarica, a Cinclja je molčala in se jela počasi odpravljati domov, ko se iz dalje oglasi zvonček. Mati Marta je hitro pripravila, kar je treba za tak čas, potem pa je vse odšlo v vežo ter kleče in z gorečimi

svečkami v rokah pričakovalo duhovnika. Tudi gostačka je ostala, pa še celo tako dolgo, da je duhovnik spet odšel. Nato je voščila Hojnici «srečno, lahko, mirno noč in ljubo zdravje» ter počasi odšla. Kakor bi phal, je težko prišel Nace za njo:

«Ne zamerite, mati Cinclja, saj niste več hudi name!»

«Jaz, huda? Ne bodi no», se je obliznila gostačka, a on je zamolklo zastokal:

«Ali bo materi kaj pomagalo?»

Cinclja je stopila tesno k njemu.

«Nič.»

«Oh!» se je opotekal Nace, a gostačka je že hitela po klancu navzdol.

Fant je od žalosti in srda zaškripal z zobmi. S silo je pogoltnil solze in se naslonil na podboje vežnih vrat.

«Mora zlovesča,» je škrtnil za žensko, ki je že utonila v temi.

V.

Hojničina bolezen se je vlekla kakor sluz in Tršarjevi Zinki ni kazalo drugače, kakor da je šla večkrat obiskat bolno botro. Nazadnje je bila tam na veliki teden ob času, ko se v sleherno hišo vselita svečanost in pomladna radost, pri Hojnikovih pa je bilo še na veliko sredo kakor v grobu. Gospodar je bil čemerer, dekleti, ki sta noč za nočjo prečuli pri materi, sta lili plahi in še bolj tihi kakor po navadi, bolnica pa je bila že sama nase nejevoljna.

«Bog sam bržčas ne ve kaj početi z menoj,» je ta dan potožila Zinki. «Ziveti ne morem, umreti ne...»

Mladenka je tolažila trpečo botro, obenem pa tudi komaj čakala, da bi spet odšla. Nihajoča senca smrti jo je navdajala s čudovitim nemirni, ki si ga niti sama ni znala pojasniti. Poleg tega jo je mati Neža tako prodirajoče gledala, kakor bi ji hotela očitati:

«Ti me boš izpodrinila, mlada kri?»

Kamor se je ozrla in kakor se je obrnila, jo je vedno nekaj tesnilo. «Saj nočem,» si je ponavljala v mislih; «še mene naj preživi botra Neža!» Kljub temu je le zardela, ko je zaslišala Nacetov korak. Trikrat, štirikrat se je pripravila, da pojde domov, a Hojnica jo je zmeraj ustavljala:

«Tako mi je pusto sami. Posedi no še malo!»

Medtem se je znočilo in Zinka je plaho pogledavala proti oknu, botra pa:

«Le nič se ne boj! Bo že Nace stopil s teboj, da te ne bo strah.»

«Saj me ni,» se je branila, čeprav jo je spreletavala kurja polt ob misli, da bi po temi morala sama hoditi domov.

Kesneje se je naenkrat vradostila Hojnica:

«Glej, zdaj mi je pa čisto odleglo —»

«Saj sem zmeraj pravila, da ne bo nič hudega,» je vstala Zinka. «Le dobro počivajte, botra!»

«Še kaj pridi!»

«Bom,» ji je segla Tršarjeva v roko. «Mogoče že jutro!»

(Dalje prihodnjic.)

DOMAČE NOVOSTI

* **Kralj za beograjske siromake.** Nj. Vel. kralj Aleksander je nakazal predsedniku beograjske mestne občine 80.000 dinarjev za siromake. Denar so ob pravoslavnihi božičnih praznikih razdelili med beograjske ubožce.

* **Imenovani senatorji.** Poleg izvoljenih senatorjev je Nj. Vel. kralj imenoval tudi 28 senatorjev, od teh dva iz dravske banovine, ki sta gospod Ivan Hribar, bivši pokrajinski namestnik iz Ljubljane, in g. dr. Valentin Rožič, upokojeni profesor iz Ljubljane. Z izvoljenimi (46) in imenovanimi (28) je skupaj vseh senatorjev 74.

* **Smrt odličnega koroškega narodnjaka.** Na praznik Treh kraljev so na mestnem pokopališču v Borovljah položili k večnemu počitku znanega puškarja, vrlega narodnjaka g. Ludovika Borovnika. Z njim se je zrušil steber starega narodno zavednega koroškega pokolenja, ki je vzraslo v duhu narodnih taborov. Sredi razburkanih valov narodnega boja je stal pokojnik vse svoje življenje kot neomajen steber slovenstva v Borovljah in sploh v Spodnjem Rožu. Z njim so legle v grob stare Borovlje, one Borovlje, ki so še govorile samo slovensko. Ob njegovem grobu plakajo ne samo njegovi otroci, temveč vse Borovlje, kar jih je še slovenskih. Narodnemu borcu Borovniku čast in slava!

* **Iz Zveze kulturnih društev v Mariboru.** 1.) Javljamo vsem včlanjenim društvom, da je do nadaljnjega poslovanje zvezne pisarne (Maribor, Cankarjeva ulica št. 1) urejeno takole: Pisarna bo odprta vsak dan razen ob nedeljah in praznikih od pol 15. do 18. ure in lahko zastopniki društev v tem času dobe tam informacije, igre in drugo. V kolikor bi v pisarni zaposlena oseba teh zadev ne mogla sama rešiti, si jih bo zabeležila in bodo rešene pismenim putem. Pa tudi dopoldne se lahko oddajo razne želje in prošnje, vendar pa že spisane in v zaprtih kuvertah (z naslovom ZKD), v uredništvu «Večernika». Vsi tam oddani dopisi bodo rešeni še istega popoldneva ali zvečer. Morebitne izpremembe tega poslovnega reda bodo objavljene v listih. 2.) Zveza je nedavno otvorila svojo novo potovalno knjižnico v Črensovcih (srez Dolnja Lendava). 3.) V zvezi s solsko organizacijo priredi ZKD 23. in 24. t. m. v Mariboru tečaj o lutkovnem gledališču. Društva so prejela pozive, da prijavijo udeležence. Prosimo društva, da to nemudno store. — Predsedništvo ZKD.

* **Letošnji prireditvi Ljubljanskega velesojma.** Ljubljanski velesojem bo imel letos dve svoji glavni prireditvi, in sicer XII. mednarodni vzorčni velesojem od 4. do 13. junija in jesensko razstavo «Ljubljana v jeseni» od 3. do 12. septembra. Našo industrijo, obrt in trgovino opozarjamo že sedaj na te prireditvi.

* **Koliko dobivamo za zlatnike in srebrnike.** Narodna banka objavlja, da kupuje zlati denar, in sicer po naslednjih približnih cenah: male dukate po 128 Din, velike dukate po 512 Din, zlate angleške funte po 274 Din, zlate turške lire po 248 Din, avstrijske ali madžarske 20kronske zlatnike po 229 Din, napoleondore po 218-60 Din, ameriške 10dolarske zlatnike po 567 Din, avstrijske zlatnike za 25 šilingov po 199 Din. Narodna banka kupuje tudi srebrni denar in plačuje srebrne novce za 1 dinar (ali frank, krono, lej, drahmo) po 2-25 Din, novce za 2 dinarja (kroni,

franka itd.) pa po 4-50 Din, 5dinarske novce plača po 12 Din, 5kronske pa po 11-60 Din. Naposled plačuje za stare srebrne goldinarje 5-90 in za tolarje Marije Terezije 12-50 Din.

* **Pomožna akcija v Ljubljani.** Prejeli smo: Pri socialnopolitičnem uradu mestnega magistrata v Ljubljani imajo zabeleženih veliko število brezposelnih in drugih nujne pomoči potrebnih siromakov. Prispevki za podporo pa so tako malenkostni, da daleko ne zadoščajo potrebam. Dobili smo obvestilo, da je v zadnjih dneh oddal neki posestnik iz ljubljanske okolice na mestni mitnici 50 kg krompirja. Razdelili smo to množino na dva delavca, ki sta brez dela in imata veliko število otrok. Ob tej priliki se obračamo na posestnike iz ljubljanske okolice, da priskočijo odboru Pomožne akcije na pomoč. Kadar se odpravljajo z vozom v Ljubljano, prosimo nujno, da za stradajoče nalože na voz tudi nekaj živeža, katerega naj oddado na mestnih mitnicah. Vsem darovalcem se v imenu bednih že vnaprej prav iskreno zahvaljujemo!

* **Članom selekcijskega odseka za perutninarstvo in odseka za kuncerejo pri Kmetijski družbi v Ljubljani.** Člani selekcijskih odsekov pri združenih kakor tudi oni, ki so včlanjeni pri selekcijskem odseku Kmetijske družbe v Ljubljani, se pozivajo, naj plačajo čimprej letno članarino, ki znaša za vsakega člana 5 Din. Kdor ni poravnal članarine v minulem letu, naj vpošlje dvojno vsoto, to je 10 Din, in jo nakaže na Kmetijsko družbo. Člani, ki ne plačajo do 1. februarja letos članarine, se ne smatrajo več za člane in tudi ne bodo deležni ugodnosti, ki jih nudi odsek svojim članom, posebno na raznih perutninarskih razstavah, pri dobavi jaje za valenje, enodnevnih piščet, sploh plemenskih živali, močnih krnil in drugega o znižanih cenah. Naročnina za glasilo «Kmetovalca» znaša 30 Din. — Članstvo odseka za kuncerejo pri Kmetijski družbi se enako poziva, naj čimprej vplača članarino pri tajništvu odseka, odnosno pri Kmetijski družbi. Letna članarina za vsakega člana znaša 10 Din, naročnina za «Kmetovalca» pa 30 Din. Člani, ki ne bodo poravnali članarine do 1. februarja letos, se bodo ertali in ne bodo več uživali ugodnosti, ki jih nudi odsek svojim članom.

* **Signal pred odhodom vlaka se odpravi.** Generalna direkcija državnih železnic v Beogradu je izdala uredbu, s katero se 1. aprila letos odpravi signalni znak pri odhajanju vlakov s postaje. Ta nova odredba je uvedena po vzoru zapadnih železnic.

* **Impregnirna v Hočah odpustila 80 delavcev.** S 1. t. m. je odpustila velika Rütgersova impregnirna v Hočah pri Mariboru, ki je zaposlovala skupno 220 delavcev, 80 delavcev ter bo poslovala v omejenem obratu. Tovarna impregnirna brzojavne in električne nosilne drogeve in železniške prage, naročila pa izostajajo, zaradi česar je bila prisiljena obrat omejiti.

* **Smrt na poti proti domu.** 50 let stara vdova po posestniku iz Vogričevcev Kovačička se je dne 8. t. m. zvečer nekaj časa mudila v gostilni Viktorja Zadravca v Vogričevcih. Okrog 10. ure se je odpravila proti domu, do katerega ni daleč. Morda jo je lansko vino nekoliko omamilo, da je padla v plitek jarek ob poti. Najbrž jo je pri padcu že zadela kap in je nesrečnica v jarku utonila. Doma sta jo pričakovala vso noč že odrasla otroka. Ko pa je do jutra ni bilo, so jo ljudje šli iskat ter jo našli mrtvo v jarku.

* **Vse mu je zgorelo.** Upokojeni rudar Janez Logar v Kamnem vrhu pri Sv. Križu ni imel na stara leta drugega kakor bajto, s slamo krito, kjer je sameval. Nedavno je starčka sredi noči prebudilo iz spanja čudno prasketanje. Naenkrat se je znašel sredi ognja. Le komaj si je otel golo življenje. Siromak ni bil zavarovan, zato ga je požar spravil na beraško palico. Potreben je pomoči dobrih sre.

* **Prva žrtev letošnje zime na Kozjaku.** Približno 14 dni so na Remšniku pogrešali domačina 40letnega Josipa Holcmana. Vendar pa domači prve dni niso bili preveč v skrbeh, ker je imel Holcman navado, da je hodil od hiše do hiše in

se zadrževal ponekod tudi po več dni. Dne 30. decembra pa so ga ljudje našli zmrzlega v gozdu na Radelci. Domneva se, da si je Holcman v hudem snežnem metežu šel iskat varnega zavetja v gozd, vendar pa je tam zadremal in v hudem mrzazu zmrznil.

* **Zaradi poškodb pri nesreči umrl.** Pred dnevi se je ponesrečil v Volčjem potoku 56letni trgovec in posestnik Jožef Svetec iz Vrhpolja pri Kamniku. Po nesreči je padel pod voz, ki ga je pregazil. Rane so se mu pozneje zastrupile in je nesrečnik 5. t. m. umrl v splošni bolnici v Ljubljani.

* **Mrtvega so našli.** Te dni so našli v Poljčanah kleparja Martina Cizla mrtvega v njegovi delavnici. Cizl je ležal v delavnici mrtev bržčas že cela dva dneva. Vendar ni nič čudnega, da ga niso našli že prej, ker pokojnik ni stalno prenočeval v Poljčanah v svoji delavnici, ampak je odhajal zlasti čez nedelje in praznike v Makole k ženi, ki tam stalno prebiva. Zato se nikomur ni čudno videlo, da je bila pokojnikova delavnica zaprta. Mislili so, da je mož ostal po prazniku Treh kraljev pač še v Makolah. Ker pa Cizla tudi še drugega dne ni bilo na izpregled, so nekateri ljudje le začeli sumiti, da nekaj ni v redu, zlasti ko se je dognalo, da so vrata delavnice od znotraj zaklenjena. Zaradi tega je orožništvo v občinskih zastopniki in zdravnikom s silo odprlo vrata. Našli so Cizla ležečega na klopi tik postelje in mrtvega. Pokrit je bil z odejo. Najbrž je hotel, preden je legel v posteljo, pri topli peči malo zadremati, pa ga je zadela kap in je zaspal za večno.

* **Nezgodna v kamnolomu.** V kamnolomu blizu Oplotnice se je hudo ponesrečil 28letni kamnosek Matevž Črešnar iz Oplotnice. Pri vrtnanju velike skale je zgrmelo na njega kamenje in ga pokopalo pod seboj. Dobil je poškodbe po vsej životu. Zlomilo mu je tudi desno nogo. Hudo ranjenega so prepeljali v mariborsko bolnišnico.

* **Poštni avtobus zgorel.** Avtobus, ki vzdržuje promet na progji Tinje—Sv. Peter pod Svetimi gorami in ima sedež v Podčetrtku, je doletela nesreča. Zgorel je v eni zadnjih noči v garaži gostilničarja in posestnika Staroveškega v Podčetrtku. V usodni noči je iz neznanega vzroka nastal ogenj v garaži, ki se je držala živinskega in svinjskega hleva. V trenutku sta bila tudi hleva v plamenih. Posrečilo se je rešiti živino, ostalo pa je zgorelo do zidovja z avtomobilom vred. Posestnik Staroveški trpi znatno škodo.

* **Obsodbe zaradi prehoda italijanske meje.** Sodišče na Reki je Josipa Renčevića izpod Snežnika, ki je z izposojeno izkaznico hotel prekoraj čiti italijansko mejo in poiskati dela na Reki, obsodilo na tri mesece zapora in na denarno kazen 2000 lir. Zaradi enakega pregreška sta bila obsojena Josip Černe iz Bistre in Dezider Napi iz Pulja, vsak na tri mesece zapora in 2000 lir globe.

* **Uprava bolnice za duševne bolezni v Novem Celju sporoča:** V novoustanovljeno bolnico za duševne bolezni v Novem Celju je zdaj mogoče sprejeti le 100 moških bolnikov. Sprejem se do nadaljnjega ne bo vršil neposredno, temveč iz bolnice za duševne bolezni v Ljubljani. Zupanstva in posamezniki se naprošajo, naj prošnje z sprejem umobolnih nikar ne pošiljajo upravi bolnice v Novem Celju, temveč še vedno upravi splošne bolnice v Ljubljani v svrhu sprejema na opazovalni oddelek. Takim prošnjam naj prilagajo vedno predpisana zdravniška izpričevala.

* **Velika nesreča v rudniku Rtanju.** Pišejo nam: Rudar Jernej Romih iz Pokleka pri Blanci se je nedavno smrtno ponesrečil v premogovniku Rtanju. Vsula se je nanj plast premoga in ga pokopala. Po večurnem trudu smo nesrečnika odkopali seveda že mrtvega. Na zadnjem potu ga je spremljalo veliko število ljudi, posebno Slo-

POMANJKANJE SPANJA

je največkrat posledica nervoznega stanja. Stalno negovanje telesa s Fellerjevim blagodišečim Elsa-fluidom, tem skozi 35 let preizkušenim domačim sredstvom in kozmetikom, vedno pomaga. Poskusna steklenica 6 Din, dvojna steklenica 9 Din povsod. Po pošti pošilja 9 poskusnih ali 6 dvojnih ali 2 veliki specialni steklenici za 62 Din brez nadaljnjih stroškov lekarnar Evgen V. Feller, Stubica Donja, Elsa-trg 360, savska banovina.

Kako postanem dober godbenik.

To brezplačno knjižico pošlje tovarna glasbil MEINEL & HEROLD v Mariboru št. 104—B vsakemu prijatelju glasbe, bodisi začetniku ali izvežbanemu godbeniku. Zahtevajte knjižico takoj z navadno dopisnico!

vencev. Na grobu so mu zapeli žalostinke peveci Sokoli iz rudnika Rtanja. Za kar jim gre najlepša zahvala. Prav tako tudi prisrčna hvala vsem, ki so darovali pokojniku zavence. Bodi žrtvi dela ohranjen blag spomin!

* **Delavec v objemu železnega stroja.** Na praznik Treh kraljev popoldne je mazal tečaje jermene v strojnici žične železnice Neža-Retje na Pleskem strojnik Eberline Franc. Žičnica je bila v obratu in po nesreči je Eberlinea zgrabilo vrteče se kolo in ga grdo zmrvarilo po rokah, vratu in glavi. Nevarno ranjenega Eberlinea so prepeljali z avtom v rudniško bolnišnico v Trbovljah.

* **Pobegel dečko.** 13letni Franc Gregoršane je pobegnil od svoje matere iz Veniš pri Leskovcu že na dan vseh svetnikov leta 1930. Fantiču dom že prej ni dišal, pa ga je večkrat kar zmanjkalo in ga včasih tudi po več mesecev niso videli. Ker pa se je v zadnjem primeru materi videla odsotnost sina predolga, je v prepričanju, da bo malopridnika našla v bližnjem okolišu, prehodila že vso okolico, a zaman. Fantič je za svojih 13 let precej razvit, ima sive oči, podolgast obraz in kostanjeve lase. Kdorkoli bi o njem kaj vedel, naj to sporoči Jožefi Bizjakovi, Veniše št. 22, pošta Leskovec pri Krškem.

* **Pogrešana.** V Bihaću je nekaj časa bivala Pepca Pinteričeva, doma iz Rajhenburga ob Savi. Nedavno pa je izginila brez sledu. Ker so nekateri njene reči našli ob reki Uni, se splošno domneva, da je skočila v vodo.

* **Poizvedbe o ropu pred leti.** Prejeli smo: Dne 31. oktobra leta 1925. sta neznan roparja oropala na cesti, ki drži iz Črnomlja proti Kanižarici, ravnatelja premogokopne družbe «Bele Krajine» g. Jurija Novotnega za 40.000 dinarjev. Okrožno sodišče v Novem mestu, oddelek IV., naproša ono dekle, ki je dne 7. junija lani poslalo iz Zagreba na orožniško postajo v Črnomlju nepodpisano pismo, nanašajoče se na prave storilce tega ropa, da temu sodišču ali najbližji orožniški postaji (žandarmerijski stanici) ali policiji sporoči svoje ime in svoj naslov. Storičev ali njihovih bratov naj se ne boji, ker so že vsi zaprti po kaznilnicah.

* **Žrtev sirovih pobalinov.** V ljubljansko bolnico so pripeljali 53letnega posestnika Janeza Knavsca iz Loškega potoka, ki je postal žrtev pijanih pobalinov, ki so božji praznik proslavili s sirovim popivanjem v gostilni in z vpitjem. V gostilni je sedel tudi Knavs. Že pijani so pričeli fantje uganjati razne burke in begati po sobah. Knavs se jim je izkušal umakniti a je eden podstavil nogo, da je mož padel. Čim pa je bil na tleh, so začeli fantje teptati po njem, sedati nanj in se na njem gugati. Mož je pod težo fantov komaj hropel in sploh ni mogel vpiti. Pustili so ga šele, ko je skoro omedlel. Mož, ki ima hude nožne poškodbe in rane na glavi, so prepeljali na zdravljenje v Ljubljano.

* **Hud pretep.** V Kamniku nad Preserjem je nastal na praznik ponoči hud pretep med domačimi fanti in vasovaleci iz Podpeči. Podpeška fanta Matevž Milavec in Josip Kovač sta se poprej zadrževala v Peiričevi gostilni v Kamniku, kjer je pri pijači padlo nekoliko pikrih zbadljivk, vendar pa v gostilni ni prišlo do hujšega in se je razvnel pretep šele zunaj. Pri tem sta bila Milavec in Kovač hudo ranjena, in sicer ima Milavec več vbodov v prsi in v stegno desne noge, Kovač pa ima prerezan obraz. Ranjena fanta so spravili ljudje ponoči v neko hišo v Podpeči, nato pa telefonično pozvali iz Ljubljane reševalni avto, ki je oba ranjenca prepeljal v bolnico. Orožniki iz Preserja so nekaj pretepačev že prijeli.

* **Uboj v Prihovi.** V Prihovi so se stegli fantje. Nož in kol sta igrala glavno vlogo. Na mestu tepeža je obležal ubit mladenič Hlastec. Orožništvo je uvedlo strogo preiskavo in je sirovega ubijalca tudi že prijelo.

* **Tatvina v pekariji.** Glede na slabe čase je tatvina, ki je bila izvršena te dni v Roševi pekariji v Hrastniku, za malega obrtnika prav običajna. Najemnica pekarije, gospa Alojzija Trošova, se je za nekaj minut odstranila iz kuhinje

ter odšla v sosedno trgovino. Ko se je vrnila, je pogrešila vsoto 14.576 Din, kateri znesek je pustila pred odhodom na kuhinjski mizi in ga hotela oddati na pošti. Na mizi je našla samo še poštno položnico. O tatvini obveščeni orožniki so aretirali nekega osumljenca.

* **Z nožem nad tasta.** Fran Gruškovernjak, prevžitkar iz Vodol pri Juršincih, star 63 let, je v svoji zidani pretakal vino. K njemu je prišel zet Jakob Goršenko, posestnik iz Vodov, ki se je vinca nekoliko napil. Ko sta se skupaj vračala domov, je Goršenko iskal prepir in je starca sunil z nožem v levo stran prsi, v nogo in pod rebra. Gruškovernjaka so morali prepeljati v bolnišnico v Ptuj.

* **Sleparška dvojica.** Zagorski mesar in posestnik g. Štefan Košir je kupil od neke posestnice v Strahovljah telička, katerega bi čez nekaj dni vzel. Na sejmski dan sta se zglasila pri Koširju neznana moški in ženska ter izročila mesarjevi soprog listek s podpisom posestnice, ki je prodala mesarju telička. Na listku je bilo zapisano, naj dá mesar 28 kg govejega mesa na račun prodanega teleta, češ, da bo imela posestnica meso za izdelavo klobas. Gospa, ki je vedela za kupčijo, je prav rada ustregla neznanca. Stehtala je meso in ga naložila v dva cekarja. Tujca sta izjavila, da bo cekarja gospodinja prinesla sama nazaj, in odnesla meso. Kaki dve uri nato se je zglasila pri mesarju sama posestnica. «Na sejmu bi rada nekaj kupila, pa mi primanjkuje denarja», je dejala in prosila, da ji mesar dá nekaj na račun. Spričo teh razgovorov se je ugotovilo, da sta gori omenjena neznanca, ki sta na neznan način zvedela za kupčijo, osleparila mesarjevo soprogo. Zadeva je bila takoj naznanjena orožništvu.

* **Trgovski list «Detajlist» je izšel.** Članki, ki jih prinaša, so pisani prav v takem duhu, kakršen mora prežeti naše detajliste. Vsebinska mora zanimati ne le naše detajliste, ampak, ker je tvarina vzeta iz življenske prakse, bo čital članke rad vsakdo, ki se zanima za trgovino, tudi oni, ki jo poučuje le teoretično. Naše uredništvo pozdravlja «Detajlista» kar najtopleje in ga svojim bralcem priporoča, izdajatelju pa želi dober uspeh. Naročnina znaša letno 30 Din. Naslov: Uprava «Detajlista», Ljubljana.

* **«Malo vinarstvo»** Pod tem naslovom je izšla v hrvaščini knjižica, ki je razumljiva tudi našim lastnikom malih vinogradov in brajd. Knjižica obravnava vse potrebno o vinogradniških in kletarskih poslih. Stane le 10 Din in se naroča pri upravi «Gospodarskih Novin» v Zagrebu.

* **Pri železodnih težkočah, zgagi, zmanjšanjem občutka za tek, zapeki, pritisku na jetra, tesnobi, tresenju udov, zaspanosti povzroči kózarec Franc Jožefove grenčice** takojšnje poživljenje zastale prebave. Zdravniška sporočila iz tropičnih dežel slave Franc Jožefovo vodo kot važen pripomoček proti grizi kakor tudi proti železodnim obolenjem, ki nastopajo v zvezi z mrzlico. Franc Jožefove grenčice prodajajo vse lekarne, drogerije in specerijske trgovine.

IZ POPOTNIKOVE TORBE

USPELI SHODI POSLANCA PETOVARJA.

Ormož, januarja.

Narodni poslanec g. Lovro Petovar je imel pet lepo uspešnih shodov, in sicer 2. decembra v Središču, 27. decembra dopoldne v Ptujju in popoldne v St. Janžu na Dravskem polju, 6. t. m. dopoldne v Ormožu in popoldne v Ivanjkovcih. Shodi so bili povsod zelo dobro obiskani. Na vsakem je bilo vsaj okoli 200 poslušalcev, v Ormožu celo okoli 300. Poslanec je podal na vseh zborih poročilo o splošnem položaju in o dosedanjem delu v narodni skupščini in v poslanskem klubu. Razpravljal je o perečih gospodarskih vprašanjih in o črtal smernice dela, kakor si jih je zasnoval klub poslancev v Beogradu.

Temeljitim izvajanjem so sledili vsi zborovalci z velikim zanimanjem ter zlasti odobravalji,

da je uporabil g. poslanec prvo priliko, da je prišel med volilce. Vršili so se razgovori, pri katerih je g. poslanec pojasnil vsa stavljenja vprašanja.

Po poročilu g. poslanca o novi politični organizaciji Jugoslovenske radikalne kmetijske demokracije so se v vseh navedenih krajih ustanovili krajevni odbori. Po teh krajevnih organizacijah bo stik med poslancem in volilci še tesnejši.

V kraje, ki jih sedaj ni mogel obiskati, bo prišel g. poslanec, kakor hitro mu bo dopustil čas.

NEVAREN NOČNI POŽAR.

Predgrad, januarja.

Dne 6. t. m. je na Vimolju zgorela do tal hiša posestnika Jakoba Mavrina. S poslopjem vred so zgoreli dva prašiča, več kokoši, vse pohištvo, orodje in razna živila. Goreti je začela ob 11. ponoči. Sin z ženo in dvema otrokoma je spal v podstrešni sobi in so jim morali dati lestvo, da so se rešili skozi okno. Zavarovalnica je malenkostna. Ogenj je bil najbrže podtaknjen. Gasilno društvo iz Nemske Loke je požar omejilo.

PODIVJANA ŽIVAL JE USMRILA GOSPODARJA.

Ščavnica pri Gornji Radgoni, januarja.

Po Ščavniški dolini in izven nje se je pred kratkim raznesla vest o nenadni smrti dobro znanega uglednega in naprednega posestnika g. Jakoba Nidla, ki je postal žrtev podivjane živali. Pred dnevi je Nidl krmil živino in po že opravljenem krmiljenju še ostal v hlevu, da pogleda, ako je vse v redu pri govedih. Ker so bile jasli pokvarjene, je pritrdjeval desko nanje. Stal je pri tem opravilu poleg že starega bika, ki je bil dotlej vedno miren. Nenadno pa se je bik lotil ubogega moža in ga treščil ob tla s tako silo, da mu je stisnil prsni koš in prebil lobanjo.

Kljub hudim poškodbam se je Nidl še splazil do hlevnega praga, kjer je z obupnim glasom poklical na pomoč zunaj stojičega soseda, ki je takoj prihitel in poškodovanca prenesel v hišo. Poslali so po zdravnika, a bilo je prepozno, ker je Nidl malo časa nato izdihnil svojo dušo.

Strašna nesreča je vzbudila med tukajšnjim prebivalstvom splošno sočutje!

SHODI NARODNEGA POSLANCA SPINDLERJA.

Šmarje pri Jelšah, januarja.

V nedeljo 10. t. m. je imel narodni poslanec za šmarski srez, g. Vekoslav Spindler, zjutraj ob pol 9. shod v Zibiki, popoldne ob 14. pa v Loki pri Zusmu. Oba shoda sta bila prav dobro obiskana in sta dokazala, da se može in mladeniči, tudi taki, ki so bili 8. novembra še zaslepljeni, zelo živahno zanimajo za razna pereča, zlasti gospodarska vprašanja. Prav o teh vprašanjih je na obeh shodih obširno razpravljaj poslanec g. Spindler. Zlasti živo so se zanimali zborovalci, po večini vinogradniki, za vprašanje samopomoči v vinski krizi, o katerem je poročal g. poslanec na podstavi sklepov vinogradniškega sestanka za šmarski srez, ki ga je g. poslanec imel 22. decembra v Šmarju in na katerem so bili storjeni važni sklepi glede organizacije vinogradnikov v srezu in priprav za razne vinogradniške prireditve. Te načrte so zborovalci z veseljem pozdravili, kar je dokaz, da je v najširši plasti naroda pričela prodirati misel o nujni potrebi trdne organizacije v svrhu samopomoči.

POSLANEC PREKORSEK MED SVOJIMI VOLILCI.

Št. Jurij ob južni železnici, januarja.

Narodni poslanec za celjski srez, g. Ivan Prekoršek, je posetil na praznik Treh kraljev svoje volilce v Št. Juriju ob južni železnici. Iz trga kakor tudi iz bližnje in daljne okolice se je zbralo okoli 300 volilcev, ki so do zadnjega kotička napolnili dvorano v Cizljevih gostilni.

Shodu je predsedoval trški župan, g. Josip Čretnik. Poslanec g. Prekoršek je v daljšem zanimivem govoru poročal o gospodarskem in političnem življenju v naši državi, o gospodarskih težavah, ki zlasti tlačijo podeželje, in o delu in načrtih narodnega predstavnštva za izboljšanje gospodarskega položaja.

Mogočno pritrjevanje žuljavih rok je bilo znak, da so bili zborovalci gospodu poslancu hvaležni za izvajanja. Soglasno so prisotni volilci nato izrekli zaupnico g. Prekoršku. O potrebah v raznih gospodarskih panogah so še govorili trški župan g. Čretnik, okoliški župan g. Klajnšek in drugi. Sprejeta je bila tudi resolucija g. Hajnska, ki izraža želje glede rešitve nekaterih najnujnejših gospodarskih zadev.

Lep potek zborovanja, na katerem se je tudi poudarjala potreba složnega dela, je jasno pokazal, da uživa narodni poslanec g. Prekoršek popolno zaupanje volilcev Voglajnske doline.

PREKMURSKI GLASNIK

Bankovec je ponarejal. Pred kratkim so v Rakičanu pri Murški Soboti aretirali nekega čevljarja zaradi ponarejanja bankovcev. Preiskava je dognala, da je čevljar res delal bankovce, toda tako površno in slabo, da bi lahko vsakdo na prvi hip spoznal ponarejene bankovce. Vnovčenje takšnih bankovcev je bilo skoro izključeno. Čevljar se je izgovarjal, da jih je delal v reklamne svrhe.

Iz Pečarovcev nam pišejo: Naše gasilno društvo je prav delavno. Rojstni dan našega dobrega vladarja je proslavilo z lepo slovesnostjo in je tovariš načelnik v vznešenih besedah slavil modro delo našega vladarja, ki vodi svoj narod skozi bridkosti in težave v boljše bodočnost. Z modro besedo nas je vladar resni gradil strokarskih preprirov, ki so tako zelo škodovali notranji ureditvi in ugledu naše države v svetu. Po slovesnem zborovanju so vsi prisotni živahno vzklikali kralju in zedinjeni Jugoslaviji.

NAŠI NA TUJEM

BOŽIČNA OBDARITEV DECE V BUER-HASSELU.

Buer-Hassel (Westfalsko), januarja.

Malokdaj se oglasimo, vendar še živimo, čeprav precej slabo, zakaj brezposelnost nas silno stiska. Kmalu se bo naše Jugoslovensko delavsko društvo moralo imenovati Društvo brezposelnih, tako daleč smo že dospeli. Zima je tu, a nam je nemogoče, kupiti si najpotrebnejše reči, zlasti obleko in obutev. Poleg tega pa ni upanja, da bi se položaj kaj izboljšal, saj je vsak dan slabše.

Naše Jugoslovensko delavsko društvo je priredilo na dan sv. Štefana malo veselico z obdarovanjem otrok. Podprla sta nas soproga generalnega konzula g. Markovića, ki je poslala lepe darove za naše malčke, in izseljenski komisar g. dr. Deželić z denarnim zneskom, za kar se jima prav pristrčno zahvaljujemo. Predsednik g. Niko Šentjure je imel pri prireditvi lep nagovor. Ko so naši mali zapeli nekaj pesmi, so prejeli, 39 po številu, vsak svoj zavoj z lepimi darili. Po obdaritvi se je razvila prijetna domača zabava, na kateri se je zapela še marsikatera lepa domača slovenska pesem.

Jugoslovensko delavsko društvo v Buer-Hasselu želi uredništvu «Domovine» mnogo uspehov v novem letu.

BRIDKI ČASI ROJAKOV V NEMČIJI.

Marl (Westfalsko), januarja.

Kriza ne odneha, nego nas vedno bolj pri-tiska. Vse kaže, da nam tu v tujini ne bo ob-stanka. Ali se bomo lahko vrnili v domovino ali kaj bo z nami?

Stari rojaki, ki imajo nekaj rente, so prav tako v skrbeh kakor brezposelni. Če bi ti živeli

doma in teh nekaj mark tja dobivali, bi se morda laže preživljali. Pa se vse rente ne pošiljajo iz Nemčije in če se tudi pošiljajo, se v teh viharnih časih lahko zgodi, da se pošiljanje na mah ukine. Za tistega pa, ki je tukaj, je Nemčija vsaj moralno obvezana skrbeti.

Drugo vprašanje je, kaj bo z našimi mlajšimi rojaki. Kakor kaže, so nađe na zaposlitev vedno manjše, saj še za domačine ni dovolj dela. Nedvomno se bodo prej ali slej morali vrniti v domovino.

Na novega leta dan je imelo naše Jugoslovensko delavsko društvo občni zbor, katerega so se udeležili do zadnjega vsi člani. Posetil so nas tudi rojaki bratskega društva iz Herwest-Dorstena s predsednikom na čelu, predsednik bratskega društva iz Gladbecka in predsednik Zveze jugoslovenskih delavskih podpornih društev v Nemčiji g. Pavel Bolha. Novi odbor našega dru-

štva sestavljajo gg.: predsednik Mažgon, podpredsednik Perc, I. blagajnica Zajčeva, II. blagajnik Walter, I. tajnik Rak, II. tajnik Verhunc, preglednika Zaje in Podlunšek, odbornik Keše.

Po zborovanju smo imeli obdarovanje otrok, 18 po številu. Da je obdarovanje tako dobro uspelo, gre največja hvala generalnemu konzulu g. Markoviću in njegovi soprogi in predsedniku zveze g. Bolhi. Veliko je bilo veselje naših malčkov, ki so lepo zapeli božično pesem pri božičnem drevescu. Pa smo tudi odrasli prepevali stare domače pesmi in tako pozabili vsaj za nekaj uric svoj kritični položaj, v katerem se nahajamo.

Smrt rojakinje v Nemčiji. Iz Mörsa (Westfalsko) nam pišejo: Dne 27. decembra je tukaj po kratki bolezni umrla ga. Ana Viderjeva, rojena Vošnjakova, iz Št. Pavla pri Preboldu.

„Domovina“ svojim čitateljem.

Slovenska hiša brez knjig je zlasti pozimi kakor družina brez dobre matere. Kakor ljubi svoj dom, svojo zemljo, svoj kraj, tako ljubi naš človek knjigo; brez nje bi bil dom pust in hladen. Te v našem človeku ukoreninjene ljubezni do knjig se je «Domovina» vedno zavedala, zato je ob vsaki primerni priliki poskrbela, da so dobili njeni cenjeni naročniki in čitatelji knjige poceni. Tudi za letošnjo sezijo daril hoče nuditi svojim prijateljem cenen nakup knjig, ki bo gotovo vsakomur, zlasti onim, ki so prizadeti od posledic gospodarske krize — in teh je, žal, le pre-mnogo —, še bolj dobrodošel ko kdaj prej.

Na razpolago dajemo vsakomur našo knjižnico, da si iz nje nakupi knjig velezanimive in napete vsebine po globoko znižanih cenah, ki so znatno pod režijskimi cenami.

Znižane cene veljajo

od dne 16. decembra 1931. do dne 20. januarja 1932.,

če se knjige naroče po spodnji naročilnici, ki jo je izrezati iz «Domovine».

S tem nudimo vsakomur priliko, da si nabavi knjige in osnuje ali pa izpopolni svojo knjižnico. V naročilnici je navesti številke knjig, ki jih kdo naroči, in pa točen naslov. Naročilnico je poslati upravi «Domovine» v Ljubljani, ki bo vsakomur poslala poštno položnico; po prejemu zneska pa dobi knjige takoj.

Na razpolago so sledeče knjige:

1. Sheff: Hči papeža, prej 30, sedaj 20 Din.	15. Curwood: Lov na ženo, prej 30, sedaj 10 Din.
2. Heller: Blagajna velikega vojvode, prej 15, sedaj 8 Din.	16. Seliger-Brat: Ugrabljeni milijoni, prej 35, sedaj 15 Din.
3. Farrere: Gusarji, prej 20, sedaj 8 Din.	17. Oppenheim: Milijonar brez denarja, prej 20, sedaj 8 Din.
4. Fereal: Veliki inkvizitor, prej 20, sedaj 8 Din.	18. Staroslav: Gostilne v stari Ljubljani, prej 15, sedaj 6 Din.
5. Hire: Lucifer, prej 30, sedaj 10 Din.	19. Melik: Do Bitolja in Ohrida, prej 16, sedaj 6 Din.
6. Leblanc: Tigrovi zobje, prej 30, sedaj 10 Din.	20. Grey: Železna cesta, prej 35, sedaj 15 Din.
7. Veridicus: Pater Kajetan, prej 30, sedaj 10 Din.	21. Weimann: Rdeča kokarda, prej 35, sedaj 15 Din.
8. Dumas: Zvestoba do groba, prej 45, sedaj 10 Din.	22. Sinclair: Zlati panter, prej 25, sedaj 10 Din.
9. Curwood: Onkraj pragozda, prej 20, sedaj 8 Din.	23. Zevacco: V krempljih inkvizicije, prej 60, sedaj 40 Din.
10. Rouge: Misterija, prej 30, sedaj 10 Din.	24. Priollet: Seržant Diavolo, prej 40, sedaj 30 Din.
11. Hubicki: Roman zadnjega cesarja Habsburžana, prej 40, sedaj 19 Din.	25. Hough: Možje, prej 40, sedaj 30 Din.
12. London: Roman treh src, prej 40, sedaj 10 Din.	26. Keyhoe: Gusar v oblakih, prej 28, sedaj 20 Din.
13. Bruyere: Hektorjev meč, prej 18, sedaj 8 Din.	27. Bernede: Belfegor, prej 24, sedaj 18 Din.
14. Zevacco: Papežinja Favsta, prej 45, sedaj 15 Din.	28. Richter: Rdeča megla, prej 20, sedaj 8 Din.

Vezava za vsako knjigo stane 10 Din, poština pa 2 Din.

NAROCILNICA

Podpisani naročam sledeče knjige:

Knjige naj bodo broširane — vezane. (Neželeno prečrtajte.) Naznanite mi poštino in pošljite položnico, da pošljem takoj naročnino s poštino vred.

Ime naročnikovo (čitno):

stara 66 let. Dobro pokojnico so spremljali na zadnji poti številni tukajšnji rojaki. Bodi ji lahka tujja zemlja, njenim svojcem pa naše iskreno sožalje!

Iz Mirvillea (Francija) nam pišejo: Tukaj nas je nekaj fantov iz čabarskega sreza. Zaposleni smo v šumi. Z delom smo še dokaj zadovoljni. Od svojih domačih dobivamo kaj malo pošte, le naša ljuba «Domovina» nas v redu obišče vsako soboto. Živimo prav skromno. Kadar nas tarejo dnevne skrbi, si ne iščemo razvedrila v alkoholu, temveč si rajši katero domačo zapojemo, zlasti: «Bodi zdrava, domovina, mili moj slovenski kraj...» Pošiljamo prijazne pozdrave vsem bralcem in bralkam «Domovine», posebno rojakom v tujini. Naši «Domovini» pa želimo kar največ uspeha! A. K.

Novice iz Amerike. Starosta Slovenskega Šokola v Clevelandu Vinko Levstik je na zadnji seji društva predlagal, naj bi se ob priliki 35letnice društva dalo častno odlikovanje še živečemu članu ustanovniku g. Antonu Jalovecu, ki je od ustanovitve društva ostal zvest njegov član. Predlog je bil na seji sprejet in g. Anton Jalovec imenovan za častnega člana društva. Sprejet je bil tudi predlog staroste, naj se pošlje ustanovniku Sokola v Clevelandu, g. Antonu Klincu v Straži na Dolenjskem, čestitka, ker je bil izvoljen za poslanca jugoslovenske narodne skupščine. Gospod Klinc je bil začetnik in prvi propagator Šokolstva v Clevelandu. — Slovenska šola v Clevelandu je 24. decembra priredila božičnico. Malčki so vprizorili dve mladinski igri: «Miklavž prihaja» in «Dete je bolno». Na programu so bili petje in godba in govor ameriško-slovenskega pesnika Ivana Zormana. — V Barbentownu je umrl rojak Avgust Babler po dolgotrajni bolezni. V Ameriko je prišel pred 29 leti. Doma je bil iz Tolmina, njegova žena pa iz znane Arkove hiše v Sodražici. Poleg žene zapušča štiri sinove in tri hčere. — V Pueblu je preminila rojakinja Ivana Smerkejeva, po rodu iz Mirne peči na Dolenjskem, ki zapušča moža in več sorodnikov. — V Clevelandu je umrla Ivana Stražišarjeva, rojena Gornikova, iz Kota pri Ribnici. — Na farmi v Willardu je izdihnil rojak Ivan Luzovič, po rodu iz Bernika na Gorenjskem.

ŽENSKI VESTNIK

Sobne cvetlice pozimi

V splošnem ni v zaprtih prostorih, tudi če niso kurjeni, toliko mraza, da bi zmrzovalo. Vendar se zrak v teku noči toliko shladi, da sobne rastline lahko pozebejo. Ako imamo cvetlice na oknih, moramo čez noč postaviti med šipo in svetlo debelo lepenko, ki štiti rastline pred mrazom. Če pa kljub vsej pažnji le pozebe katera sobna cvetlica, s tem še ni izgubljena. Ravnamo takole: cvetlico postavimo v nezakurjeno sobo in jo z mrzlo vodo škropimo. Tako se počasi odtaja in ni izgubljena.

Ako imamo cvetlice v zakurjeni sobi, ne bodo tik okna nikdar ozeble, le preveč obračati in predstavljati jih ne smemo, ker jim potem radi odpadejo listi.

Ako imamo cvetlice čez zimo v takem prostoru, kjer se nikoli ne kuri, jih zalivajmo le po malem, in še to le ob takih dneh, ko zunaj ne zmrzuje. Zalivajmo vedno s postano, a nikoli ne z mrzlo vodo iz vodovoda ali studenca.

Skoro vse kakteje (kaktusi) počivajo preko zime, to se pravi: ne zalivamo jih skoraj nič; če pa jih, tedaj le po malem in z mlačno vodo. Prezimiti pa jih moramo v toliko toplem prostoru, kjer je povprečne toplote 10 do 12 stopinj.

Ako pozimi zrevec zalivamo, se kaj rad pojavi mah na prsti v cvetličnih loncih. Ta mah moramo odstraniti in po možnosti vrhno plast prsti izmenjati.

Ako kupimo ciklame od vrtnarja, se nič kaj rad ne ohranijo; cveti kmalu odpadejo, potem tudi listi, gomoli pa zgubijo. Temu je vzrok, ker v

naših prostorih ni tiste temperature kot pri vrtnarjih v evetličnjakih. Nekoliko si pomagamo, ako skrbimo za vlažen, ne pretopen in ne premrzel zrak; pazimo pri zalivanju, da ne zmočimo gomolja; vse odevele cvete kakor tudi ovenele liste moramo izrjaviti (iztrgati), ne pa odrezati.

Za kuhinjo

Ocvrte klobasice. Vmesi v krompirjevo testo kakor za češpljeve cmoke. Namesto češpelj zavij v sredino na koščke zrezane pečenice. Obliko napravi bolj podolgovato, podobno pečenicam. Nato jih na masti ocvri. Daš s solato za večerjo na mizo.

Goveji jezik v omaki. Jezik namakaj eno uro v mrzli vodi, potem ga vzemi ven, ga nadrgni s soljo in ga še enkrat operi v vroči vodi, nato pa ga daj na približno tri litre vode kuhati. Ko je jezik vrel četrt ure, prideni isto zelenjavo, kakor za govejo juho, osoli in tako kuhaj, da postane mehak, kar traja približno tri ure. Ko je jezik kuhan, ga vzemi iz juhe in odreži goltanec. Jezik olupi in zreži na tenke rezine. Omako k jeziku napravi takole: Razbeli v kozici žlico masti, dodaj dve žlici moke in napravi svetlo prežganje; to prežganje zalij z litrom precejene juhe, v kateri si kuhala jezik, dobro mešaj in naj vre približno pol ure. Če se je omaka preveč zgostila, prilij še malo juhe. Nato prideni žlico sesekljanih kaper. V lončku zmešaj dva rumenjaka s sokom pol limone in zakuhaj v omako, a ne sme prevreti; prideni še malo naribanega muškatanega oreha. V skledo gosto naloži zrezani jezik, ga oblij z omako in daj na mizo.

Česnova omaka. Dva debela stroka česna olupi in stolci v možnarju, ali pa dobro stlači z nožem na deski. Česen potem deni v skledico, primešaj en rumenjak in sredico na mleku namočene in ožete žemlje, malo osoli in popoprjaj. Vse skupaj dobro zmešaj, nato pa počasi prilivaj olja in mešaj, da postane gosto kakor majoneza. To omako lahko daš h kuhani govedini ali pa k mrzli pečenci.

ZANIMIVOSTI

× **Zarubljena vas.** Vas Topolica na Moravskem je zaslovela žalostno s tem, da so se pojavili v njej nedavno biriči, ki so izvedli 363 ružežni. Samo sedem hiš je bilo tako srečnih, da niso biriči prestopili njihovih pragov.

× **Čarovnico so hoteli sežgati.** Orožniki v Novoselicah na Slovaškem so prejeli zaupno ovadbo, da nameravajo nekateri vaščani sežgati neko 70letno žensko, ki jo dolžijo čarovništva. V sosedstvu starke je namreč izginilo ponoči več otrok, o katerih se je raznesel glas, da jih hoče starka začarati. Zato so se nekateri kmetje na tišem dogovorili, da bodo nesrečno ženo sežgali na grmadi. K sreči je prejelo orožništvo ovadbo ob pravem času in preprečilo zločin.

× **Pajki, ki love ribe, žabe, kače in ptiče.** V Južni Ameriki živi pajek, ki prede mrežo v vodi in vanjo lovi ribe. Neki v Ukrajini živeči pajek preži v zemskih votlinah na žabe. Druge vrste pajkov love gaščerice in kače. Ogromen križast pajek na Madagaskarju ima močno kakor iz vrvi spleteno pajčevino, v katero lovi ptiče in jih izsesava. Mnoge druge vrste ropajo mlade ptiče kar iz gnezd. Neki indijski pajek pa izsesava podgane.

× **Dom samomorilec.** Samomori se množe po vsem svetu in francoski zdravaik Salut-Joet bi rad pomagal ljudem, ki v obupu hočejo na oni svet. Njegov predlog je na prvi pogled zelo čuden. Mož pravi, da bi bilo treba zgraditi dom samomorilec, ki bi bil opremljen z vsem udobjem, ki bi jih spremljalo na oni svet. Proč z običajnim obešanjem, skakanjem v mrzlo vodo, streljanjem in strašno smrtjo pod vlakom! V domu samomorilec, kjer bi igrala godba; bi si na mehkih preprogah samorilec končal življenje. Znan-

cem in svojem bi lahko še naročil, kar bi mu težilo sree, potem bi pa ostal v sobici sam in spustili bi v njo plin, ki bi ga prijetno omamil in uspaval. Šele, ko bi že trdno spal, bi spustil v sobico smrtonosni strupeni plin. To bi bila mirna smrt. Življenja naveličani človek bi sladko zaspal in bi se ne zbudil več. Kakšen namen bi imel ta način javnih samomorov? Dr. Salut-Joet meni, da bi si pri tem načinu samomora mnogi premislili in ne silili več v smrt. Samomori gredo po njegovem mnenju po večini na račun hipne duševne potrtosti in zmedenosti. Samomorileci, ki jim v zadnjem hipu rešijo življenje, sežejo le redko drugič po samomorilnem orožju. To je najboljši dokaz, da gre res samo za trenutno duševno zmedenost. Če bi torej moral samomorilec v svoj dom, kjer bi pred samomorom še povedal, kakšen pogreb hoče imeti in kako se misli posloviti od sveta, bi si gotovo premislil. Samomorilec je treba dati po mnenju pariškega zdravnika možnost, da svoj sklep dobro premislijo. Vprašanje je seveda, koliko samomorilec bi šlo v tak dom in ali bi ne ostali rajši kar pri starih načinih samomora.

Listnica uredništva

Bresternica. Ker smo premalo poučeni o vaših razmerah, vam svetujemo, da se obrnete na krajevne činitelje, da kaj ukrenejo.

Bučka. Odstopili pismo akcijskemu odboru.

Noršinci. Poročilo dajte potrditi z žigom gasilnega društva, da bomo imeli v rokah dokaz za točnost dopisa.

Senčak. Ker ne vemo, če je vse točno, ne moremo objaviti.

Škocijan pri Mokronogu. Ni mogoče objaviti, ker je tožljivo.

Zgornja Polskava. Preveč osebno. Nikar takih dopisov!

Zirovski vrh. Malo pozno ste se spomnili na dotični dopis, ki pa je bil sicer drugače napisan, kakor vi navajate. Dotični dopis ni nikogar žalil in je želel samo dobro vam in vsem občanom. Čudno je to, da ne marate razumeti, kadar vam drugi ljudje res le dobro želijo.

ZA SMEH IN KRATEK ČAS

Strašno.

Ona: «Ali si bral zgodbo o možu, ki je imel devetnajst žen?»

On: «In po vrhu devetnajst tašč! Strašno...!»

Pri vojakih.

«Kaj bi storil, če bi zagledal sovražnika, on bi pa tebe ne opazil?» vpraša poročnik novince.

«Čestital bi si, gospod poročnik.»

V luknjo.

Tujec ogleduje tablo z napisom: «Prepovedana pot» in vpraša došlega orožnika: «Kam pa pridem, če pojdem po tej poti?»

«V luknjo», reče orožnik.

Pomen barv.

Janezek: «Slišal sem, da vsaka barva nekaj pomeni! Mamica, razloži mi to!»

Mamica: «Bela barva pomeni nedolžnost in veselje, črna žalost, rdeča ljubezen, modra upanje in tako naprej.»

Janezek (nekaj časa premišlja, potem pa reče): «Sedaj vem, zakaj so pri poroki neveste oblečene belo, a ženini črno...»

A tako.

Špela: «Slišiš, Jera, v Blatni vasi pa je orožnik odvedel nevesto od oltarja.»

Jera: «Jehhata, kaj pa je storila?»

Špela: «No, orožnik jo je poročil.»

Tat.

Pepe: «A s ču, de so žandarm Toneta prjel?»

Maksl: «Kugá pa je naredu?»

Pepe: «Veš, od sončne ure ie ukradu gvihte.»

Zanesljivo zdravilo.

Lekarnar: «Če se boste poslužili tega zdravila, se boste znebili revmatizma?»

Kupec: «Odkod pa to veste?»

Lekarnar: «Ker sem že mnogo stekleničic s tem zdravilom prodal, pa še nihče ni prišel po drugo stekleničico.»

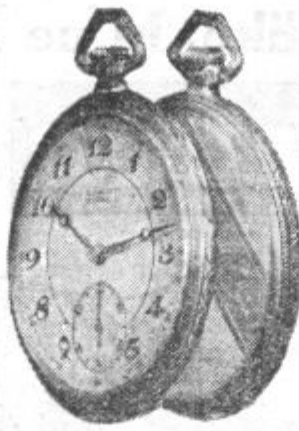
Mlada gospodinja.

Možek: «Tri je že ura, pa še ni obeda. Pojdem kar v gostilno.»

Zenica: «Počakaj vsaj še četrt ure!»

Možek: «Kaj bo čez četrt ure obed kuhan?»

Zenica: «Ne, pač pa bom oblečena in pojdem s teboj...»

Ure, zlatnino in srebrnino

prodaja poceni in dobro trvdka

H. Suttner
Ljubljana 5

Prešernova ulica št. 4.

Tvrdba razpošlja blago na vse kraje Evrope, Amerike, Afrike, Azije in Avstralije. Lastna protokolirana tovarna ur v Svici. Ure v vseh cenah od 44 Din navzgor.

Št. 120. Kovinasta ura (anker) 44 Din, s sekundnim kazalcem 78 Din.

Št. 121. Ista z Radiumom 58 Din, s sekundnim kazalcem 94 Din.

Št. 125. Budilna ura, 16 cm visoka, 49 Din z Radiumom 76 Din.

Zahtevajte veliki ilustrirani cenik, ki ga vam pošlje zastonj in poštine prosto

H. SUTTNER v LJUBLJANI 5

Zahtevajte brezplačni veliki CENIK!
Srebro 160 Din 5 let garancije

Št. 1120
52 Din

Št. 1292
Elegantna, tenka, niklasta ura
99 Din

Z enim zvoncem **48 Din**
Prima, z dvema zvoncema **76 Din**

Za neustružajoče vrzme denar.

A. Kiffmann, Maribor 143

! Specialist samo za boljše ure !

Na noveše dvokolo z motorčkom 1 1/2, K. S. dvokolesa, šivalni stroji, otroški vozički, vozički za igranje in posamezni deli najceneje. Ceniki franko.

„TRIBUNA“ F. B. L., tovarna dvokoles in otroških vozičkov
Ljubljana, Korlovska cesta št. 4.

MALI OGLASI

Kupi se posestvo

rodovitnem kraju dravske banovine. Ponudbe z opisom posestva in s ceno zanje sprejema uprava «Domovine» pod značko: «712». 28

Službo strugarja na avtomatičnem stroju

še inteligenent mladenič. Dopise pod šifro: «Dobri pomočnik» sprejema uprava «Domovine». 30

Šivalne stroje,

in sicer skoro novega levoročnega čevljarkega in dva dobra ženska, prodam po nizki ceni. G o m o l v Ljubljani, Gradaška ulica št. 8. 31

Kunci,

lepi sivi orjaki, so naprodaj v Radovljici nasproti Mestne hranilnice. 32

Bogati postanete,

če imate veliko znancev! «Persons», Ljubljana, poštni predal 307. Znamki za odgovor! 9

Živinorejcem

priporočamo zanje jako koristno knjigo

Prva pomoč ponesrečenim živalim.

Napisal jo je živinozdravnik prof. dr. Kern. Okrašena je s 93 zelo poučnimi slikami in ima nasledno vsebino:

Sestava živalskega telesa, zdravila, b. kladi, masiranje, drgnjenje, o načinu kako se žival pristi da je mirna, o ovi ganju padlih ali po njih živali, o raznih ter kaj je storiti v raznih slučajih nagle obovesti, kot pri poškocovanju rogov, poškodb: kopta in zakovanju, pri prišču med parklji, opeklini, strelji, zlomu kosti, zvitju, izčlenjenju, izpadu poročnice in maternice, izpadu danke, vnetju vimena, triski, zaprtju, koliki, napenjanju goveda in ovac, pri tu, ih pred

metih v požiralniku, pretresu možgan, solnčarici, nevarnosti zadušitve, zastrupitvi, ozebljenju, postopeni i popkom, mrzlici, omedlevici, kužnih boleznih itd. Vsak lastnik živali, ki se hoče obvarovati škode pri ponesrečenih živalih, bi moral imeti to knjigo. Knjiga, ki velja s poštino vred Din 36-50, se nalože

v knjigarni Tiskovne zadruga v Ljubljani
Selenburgova ulica št. 3

Nervozni umirajo zgodaj!

Ste li opazili pri sebi četudi le tupatam katerega izmed naslednjih znakov bližajoče se živčne oslabelosti?

Hitro razburjenje, nerazpoloženje drgetanje udov, nemirnost, utripanje srca, omotični napadi, tesnoba, neopredeljena, nemirna sanje, neobčutljivost posameznih telesnih delov, plašljivost, prevelika razdražljivost spriču ugovarjanja, ropota, duha, poželenje po omamilih, tobaku, alkohola, čaju, kavi, trzanje očesnih vek ali migljanje pred očmi, naval krvi, tesnoba, muhavost, odpoved spomina ali govora, izredna nagnenja ali odvratnost. Ako se pojavijo pri Vas kateri teh znakov nervoznosti, eden močan ali več hkrati, tedaj so Vaši živci resno oslabiljeni in potrebujejo okrepila.

Ne pustite tega vnaprej, ker slede temu lahko kmalu resne motnje duševnih zmožnosti, kot nesmiselno govorjenje in nazavedna dejanja, hitra telesna propast in zgodnja smrt. Nič ni na tem, odkod Vaša živčna oslabelost, vabim Vas, pišite mi! Radevolje vam

Zastonj in poštine prosto enostaven način odkrijem

ki vam bo pripravil veselo iznenadenje. Morda ste za razna sredstva izdali že mnogo denarja, dosegli pa v najboljšem slučaju le kratkotrajno izboljšanje. Zagotavljam vam, da poznam pravi način

kako slabosti Vaših živcev odpomoči.

Ta način prinese oben m tudi izboljšanje razpoloženja, veselje do življenja, moč in delazmožnost, da, pisal mi je že marsikdo, da ga je povsem prerodil. To dokazuje o tud njen s zdravnikov. Slane vas samo dopisnico. Pošljem vam zelo poučno

knjigo popolnoma zastonj.

Če vam ni mogoče pisati takoj, si spravite ta oglas!

Nabiralna pošta:
ERST PASTERNAK, BERLIN, SO.,
Michaalkirchplatz No. 43

Obutev za vsako potrebo in priliko, ki ne žuli ne noge ne žepa.

Znižali smo cene moški obutvi in opremili prodajalnice

z novimi vrstami in modeli. Pridite in prepričajte se!

169.-

Vrsta 1937-22

Polčevlji za vsakdanjo nošo iz črnega ali rjavega boksa z jako trpežnim gumijastim podplatom. Dobro Vam bodo služili ob vsakem štrapaču.

199.-

Vrsta 7637-21

Elegantni moški polčevlji s siljasto fazono. Lakkaste čevlje potrebujete za družbo in za zabavo, a one iz črnega ali rjavega telečjega boksa za promenado.

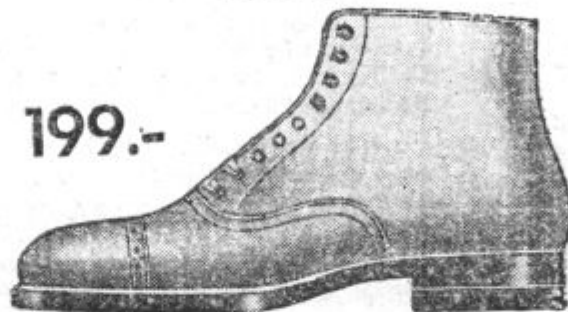
229.-

Vrsta 7637-46

Siljasta oblika s tipično široko peto daje tem čevljem veliko eleganco. Imamo črne ali mahagovne barve. Izdelujemo jih v različnih širinah.

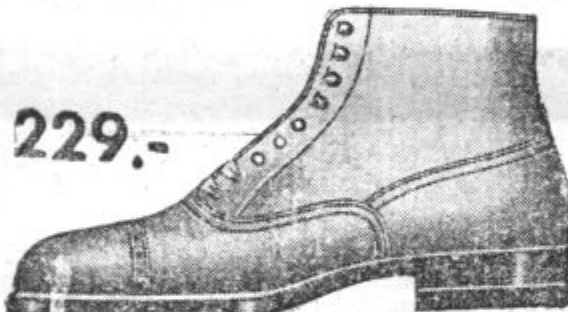
199.-

Vrsta 9977-27

Čevlji iz finega telečjega boksa s trpežnim usnjениm podplatom. Polsiljasta oblika daje čevljem izrazito elegantno zunanost. Primerni so za vsak dan in praznik.

229.-

Vrsta 9677-22

Črni čevlji iz telečjega boksa z močnim usnjениm podplatom. Polsiljasta oblika daje čevljem izrazito eleganco. Imamo jih v različnih širinah.

249.-

Vrsta 3667-21

Udobni moški čevlji široke oblike iz najfinejšega boksa, podloženi z usnjem in s prišitim jezikom. Ker ne propuščajo mokrote, se boste v njih počutili vedno udobno.

Več parov nogavic.

Prijetno se počutite, ako večkrat menjate nogavice. Imamo bogato izbiro različnih nogavic v vseh modernih barvah, k vsaki obleki in za vsak dan. Obračajte se na naše prodajalce, ki Vam bodo najbolje priporočili, katere nogavice izberite.

Nogavice:

- moške iz sukanca . . . Din 9—
- moške iz sukanca . . . Din 15—
- moške svilene . . . Din 25—
- ženske svilene Din 15— in 25—
- ženske svilene . . . Din 35—

Drobno blago:

- Krema v steklenicah . . . Din 6—
- Krema v škatlicah . . . Din 6—
- Krema v tubah . . . Din 5—
- Zlica za čevlje . . . Din 3—

Več potrežbe.

Hočemo popolnoma ugoditi Vašim potrebam, Vašemu okusu in žepu.

Izkoristite naše delo!

REGENTIN

Nov poklic za dame in gospode z opremo strojnega pletilstva na domu. Zajemčen zaslužek okoli **1500 Din na mesec**, ker odvezemamo izgotovljeno blago, plačamo mezde za pletenje in dobavljamo za predelovanje prejo. Pišite po gratis prospekte še danes na domačo pletarsko industrijo št. 9

Josip Kališ, Maribor
Trubarjeva ulica števil. 2.

DRAŽESTNE KODRE,

neomejeno trpežne pri višjem zraku ali po tu, dosežejo dame in gos. odje brez žganja in škarij s Hele-želatinsko esenco. Tudi najučinkovitejši bubi-glavico Hele se polepša, ker je vsaka ondulacija odveč. Največji pribraček na casu in cenarju. Pospešuje rast las. Pogled v zrcalo vas bo očaral. Takoj po uporabi obilica onduliran h kodrov, dražestna frizura. — Mnogo zahvalnih pism. Posebno gledališke umetnice so polne hvale. Cena 10 Din, 3 steklenice 22 Din, 6 steklenic 38 Din.

Dr. Miroslav Kcmény, Košice I., Postprihradka 12/R8 CSR

Kože divjadi

pošljite nemudoma na naslov: "Divja koža", Ljubljana — velesejem. S tem se Vam nudi najboljša priložnost za ugodno vnovčenje blaga. Dražba se bo vršila dne

25. januarja.

MEINEL & HEROLD

glasbila za vse!

- Violine od Din 65—
- Gitare od Din 120—
- Trompete od Din 480—
- Harmonike od Din 65—

Kromatične in klavirske harmonike, vsi Jazz-instrumenti.

Zahtevajte veliki brezplačni **CENIK** od na večje in najcenejše odpr. tvrdke glasbil Jugoslavije

prod. podr. MARIBOR št. 104.

RADIO

Oglejte si naše RADIO aparate z udelanim močnim zvočnikom, s priključkom na mrežo, za izmenični tok 110, 125, 150, 220 voltov in enakosmerni tok 150 voltov. Omare iz ameriškega orehovega lesa, zelo lepo izdelane in prvovrstne kakovosti.

- 2cevni aparat kompletno 1380 Din
- 3cevni aparat kompletno 1980 Din
- 4cevni aparat kompletno 3400 Din

Ugodni plačilni pogoji. — Pri nakupu 20% predplačila, ostanek v 8 enakih mesečnih obrokih.

H. SUTTNER — LJUBLJANA 5
Dunajska cesta 1b II.